

VERENIGING VRIENDEN VAN HET BEATRIXPARK

Jubileum

uitgave

30
jaar
1981-2011

Plattegrond Beatrixpark

Dit stuk is al verdwenen

REDACTIE NIEUWSBRIEF Mw. M.J.K. Louisse, Mw. E.E. Luinge, Mw. J.M. Overberg, Mw. M.J.C. Deckers, Mw. L. Lesterhuis

FOTO'S Mw. K. Kracher, O.D. Overberg, J. Louisse, F. Warendorf

DRUK Reprohouse Amsterdam

SECRETARIAAT NIEUWSBRIEF Mw. M.J.K. Louisse, W. Pijperstraat 35, 1077 XL Amsterdam, 020 662 0227, allegro@xs4all.nl

Voorwoord

VAN DE REDACTIE

Om te vieren dat onze vereniging al 30 jaar bestaat, hebben we twee extra Jubileum-bijlagen voor de Nieuwsbrief gepland. In het najaar verschijnt een speciale Kunst in het Beatrixpark bijlage. En nu ligt voor u de Nostalgie bijlage.

Interviews

We kijken in een twee interviews met betrokken leden en bestuurders terug. Met Saar Boerlage die vanaf de oprichting bij het park betrokken is geweest en met Herman Wals, die als wethouder én als bestuurder voor het park gezorgd heeft. Karel Claassen, oud-voorzitter Stichting Overleg Rai-buurtten, schrijft over zijn herinneringen aan de strijd met de RAI.

Een interview met mevrouw Rosenthal kan niet meer, een verhaal over haar nalatenschap, waarmee de Rosenthal-bank werd betaald, wel.

Beeldmateriaal

We zijn voor u in het archief gedoken en laten de oude teksten en kopieën voor zichzelf spreken. Met bijvoorbeeld het eerste levensteken van de vereniging; de omslag van de eerste Nieuwsbrief, krantenartikelen over de strijd om het behoud van het park, en nog veel meer. Zo krijgt u een beetje een indruk over wat er in die dertig jaar allemaal gepasseerd is. Het is uiteraard onze persoonlijke selectie, we konden niet alle

belangrijke gebeurtenissen laten zien.

Meer informatie

Wie nog veel meer wil weten over het park en de vereniging, kan uiteraard terecht op de website. Onder het kopje Archief (via Overige Informatie) staat het wel en wee van het park sinds 2002 samengevat in een 90-tal stukjes.

Nog veel gedetailleerder, voor de echte liefhebber, is – via diezelfde archiefpagina – het overzicht van alles wat in 30 jaar in de nieuwsbrieven is verschenen.

We wensen u veel lees- en kijkplezier,
de redactie

Dertig

VAN DE VOORZITTER

Ongeveer dertig weken geleden opperde een van de redactieleden het voornemen om voor het dertigjarig bestaan van de vereniging met een speciale editie van de eveneens dertigjarige Nieuwsbrief te komen. Al snel werd duidelijk dat zoiets heel veel extra werk zou betekenen, maar het resultaat mag er zijn. Het kost ongeveer 30 x 100 euro's extra om zo'n publicatie te laten drukken. De redactie heeft zeker 30 uur zitten lezen en overleggen.

Dertig uur voor de deadline werd mij gevraagd om een bijdrage van maximaal 30x10 woorden te leveren voor dit jubileumnummer, dat aan onze 30x40 leden na 30 maart verzonden zal worden. Ik heb er ongeveer 30 minuten over moeten nadenken en heb het in iets minder dan 2x30 minuten geschreven.

Over ongeveer 30 dagen is de jaarlijkse algemene ledenvergadering, waar waarschijnlijk minstens 30 leden naar toe zullen komen. De meeste van onze leden zijn ouder dan 30 jaar. Een aantal van hen woont al meer dan 30 jaar in deze buurt en is vanaf de oprichting lid.

Gemiddeld besteed ik per maand ruim 30 uur aan het voorzitterschap van de vereniging. In de kast staan zo'n 30 ordners en mappen met zaken die de vereniging betreffen.

Per jaar krijgen we er ca. 30 nieuwe leden bij, maar we verliezen ieder jaar ook gemiddeld 30 leden. Onze bestuursvergaderingen duren ongeveer 4 x 30 minuten, terwijl overleg met gemeente en andere instanties vaak beperkt wordt tot (per keer) 2 x 30 minuten.

Het zal u ongeveer 30 seconden gekost hebben om dit stukje te lezen. En ik daag u uit om in 30 woorden per e-mail of kaartje uw mening te geven over het park of de vereniging! (e-mail : beatrixpark@hotmail.com of Redactie Nieuwsbrief, Willem Pijperstraat 35, 1077 XL Amsterdam).

Uw huidige voorzitter ,
voor nog minstens 30 maanden

Marleen Munniksma (2x30).

Saar Boerlage ontvangt mij in de bestuurskamer van de WOUW (Wijze Oude Wijven) aan de Plantage Middenlaan vlak bij de Hortus. Saar was de eerste voorzitter van de Vereniging van Vrienden van het Beatrixpark. De Vereniging werd in 1981 opgericht omdat een aantal mensen zich zorgen maakte over de ontwikkelingen rondom het park, zoals de uitbreiding van de RAI en het WTC. De plannen zouden er volgens omwonenden toe kunnen leiden dat de omvang en de kwaliteit van het Beatrixpark steeds minder werden.

“Zo’n parkvereniging, had jij daar de tijd voor? Ik kende je naam vanuit die tijd vooral als de gedreven voorzitter van het comité tegen de Olympische Spelen?”, was mijn eerste misschien wat retorische vraag. Natuurlijk had Saar daar tijd voor. In ieder geval ze vond het belangrijk genoeg. In onze ogen, zei ze, waren er zoveel plannen in de omgeving en al die plannen hielden altijd te weinig rekening met het park. De RAI was bijvoorbeeld een voortdurend groeiende moloch die steeds weer een stukje grond wilde bebouwen met nieuwe hallen of een parkeerterrein. Ook voor het WTC en Sint Nicolaaslyceum waren er plannen en altijd was de achterliggende gedachte: het park moest maar een beetje kleiner worden.

Het park zelf reageerde daar niet op en zei niets terug, dus moesten wij aan de bak. Er was in die tijd al een Vereniging Beethovenbuurt. Deze club voerde actie tegen de parkeerdruk en de verloedering, die de wedstrijden van Ajax in het Olympisch Stadion voor de buurt met zich meebrachten, en ook de uitbreiding van het WTC werd door de vereniging kritisch gevolgd.

Een eigen vriendenvereniging

Vanuit deze Vereniging ontstond het idee om een aparte organisatie op te richten die zich zou concentreren op het park.

Een beetje park in Amsterdam had in die tijd een Vereniging van Vrienden, zoals het Vondelpark en het Oosterpark. Dus wij vonden dat het Beatrixpark dat ook moest hebben. Het werd een vereniging die onder de naam Vrienden van het Beatrixpark zou gaan opereren en waarvan ik gevraagd werd om als voorzitter op te treden. In het bestuur van de Vereniging zaten bewoners van de Beethoven- en van de Rivierenbuurt. De RAI was hun gemeenschappelijke vijand waar zij tegen ten strijde trokken. Het Beatrixpark heeft in vergelijking met andere stadsparken natuurlijk het nadeel dat het niet strak zit ingebed in een buurt. Daardoor is er ook meer de kans dat er vanwege bouwprojecten stukje bij beetje van het groen wordt afgeknabbeld.

Ik wilde wel, want ik maakte als bewoonster van de Stadionbuurt vaak gebruik van het park voor een ommetje. Maar ook al in de periode daarvoor kwam ik er, toen ik met mijn moeder het park bezocht. Mijn moeder woonde in de buurt van het Olympiaplein. Omdat zij steeds hulpbehoevender werd, trokken we er samen opuit.

Met weemoed denkt Saar terug aan de middagen, dat zij en haar broer hun moeder in de Eend naar het Park brachten. De parkwachters knepen een oogje dicht, wanneer zij met de Eend een stukje het Park inreden om moeder te vervoeren naar een plekje om te picknicken.

Sneeuwkllokjes en kikkerdril

Van haar moeder had Saar in haar jeugd geleerd om te genieten van de natuur. Haar moeder was biologe. Het gezin woonde in Oegstgeest en moeder ging altijd op stap met de kinderen richting de duinen in de buurt van Noordwijk. De eerste sneeuwkllokjes werden geplukt en in een zilveren vaasje gezet, als teken dat de lente op komst was. Er werden bramen gezocht aan het einde van de maand

augustus en in het voorjaar werd er tussen de dotterbloemen kikkerdril opgevisst om thuis in de vijver tot ontwikkeling te laten komen. Ook later toen ze als 8-jarige naar een dorpje op het platteland in Friesland verhuisde was de natuur een vanzelfsprekend onderdeel van haar leven. Ze woonden daar in een pastorie en in de grote tuin stonden 64 fruitbomen. Saar werd, als dochter van een dominee, vaak met een schaalje met fruit op pad gestuurd om aan zieke dorpsbewoners af te leveren. Ook buiten de tuin genoot Saar van de natuur in de omgeving van het dorp: ze kende de omgeving op haar duimpje, de paadjes en de hekjes die naar buurtdorpen leidden, de zwemplekken, waar broer haar vasthield toen zij leerde zwemmen, niks geen betaalde zwembles.

Mevrouw van de labrador

Natuurlijk is een park als het Beatrixpark iets anders dan vrije natuur, zoals zij die kent uit haar jeugd, zegt Saar. Maar Saar vond ook in het park plekjes waar zij het prachtig vond om even te zitten. Bijvoorbeeld aan de kastanjering in het Beatrixpark heeft ze mooie herinneringen. Zij kon daar in het avondlicht in korte tijd tot rust komen om weer opgewekt aan een avondvergadering te kunnen beginnen.

Een park kenmerkt zich doordat mensen daar iets met elkaar hebben. Voor Saar is dat ook echt de meerwaarde van een park. Zo’n hondenclub in het park, dat is toch iets fantastisch. Ik herinner me dat de deelnemers niet alleen met elkaar de honden uitlieten, maar ook zorgden voor elkaars honden -en voor elkaar indien nodig. ‘Mevrouw van de labrador’, in plaats van mevrouw Jansen, hoorde je dan. En dan natuurlijk het kinderbadje, waar altijd al op een hele natuurlijke manier, moeders van verschillende nationaliteiten via de kinderen contact met elkaar kregen.

Bij haar herinneringen aan het Park denkt zij ook aan de mooie kruidentuin en

het muziekfestival. Het doet haar goed, wanneer ik haar vertel dat de kruidentuin er tegenwoordig in elk seizoen prachtig bij staat en dat er zomers nog steeds een festival wordt georganiseerd.

Blijven opletten

Maar om op de Vereniging Vrienden van het Beatrixpark terug te komen, zegt Saar. In de begintijd waren er over het Park eigenlijk dezelfde zorgen als er nu nog zijn: de toilethuisjes, of de fontein die het niet goed deden of onvoldoende onderhouden werden, de uitbreidingsplannen van de RAI en de desinteresse van bestuurders voor de wens van bewoners van de Rivieren- en Beethovenbuurt om dat kleine stukje groen ongeschonden te bewaren.

Dat het Beatrixpark een gemeentemonument is geworden is prima. Dan kan er niet zomaar even aan gesleuteld worden en moeten de verschillende belangen goed worden afgewogen. Je moet altijd attent blijven, want anders is het verdwenen voor je er erg in hebt.

Wandelen is het beste

Saar is actief in een wandelclub voor ouderen in Amsterdam. Iedere veertien dagen wordt er gewandeld door de stadsranden van Amsterdam. Saar vindt dat wandelen meer aandacht moet krijgen van de politiek, dit past goed in een leeftijdsbewust bewonersbeleid omdat ouderen en jonge gezinnen behoefte hebben aan goede wandelpaden.

Dat is ook zo leuk van het Beatrixpark. Door de compacte opzet en de vele verschillende bosschages, de verschillen in hoogten en de vele boomsoorten, ervaar je allerlei verschillende landschappen en krijg je het gevoel dat wanneer je door het Park loopt, je echt in de natuur bent. Voor mensen, die door het park fietsen en het park alleen gebruiken als doorgangsweg

geldt die ervaring van afwisseling veel minder.

Tot nu toe is het Beatrixpark niet aan de beurt geweest maar misschien is het een goed idee om één van de volgende keren eens met de wandelclub van daaruit te starten en dan verder langs de Amstel te lopen.

Toekomst

Ooit plantte Saar met een aantal actieve vrienden boompjes en struiken op de

plek langs de rondweg. De actie mislukte, omdat vandalen er de volgende zondag al alles hadden uitgetrokken of omver hadden gereden met hun brommers. Gelukkig kan ik haar vertellen dat daar later toch een mooi parkdeel is aangelegd, namelijk de Natte Vallei. Zo heeft ze als voorzitter toch figuurlijk een zaadje geplant dat later tot iets moois is uitgegroeid.

Loes Lesterhuis

Interview

MET HERMAN WALS

In het kader van de gesprekken met illustere Vrienden bezochten twee redactieleden Herman Wals, zowel oud-bestuurslid van de vereniging, als ex-wethouder van, destijds, stadsdeel Zuid. We zijn benieuwd naar zijn idee over de vereniging, vanuit beide ‘tegengestelde’ perspectieven.

Herman woont in een flat met uitzicht op het park; een bewuste keuze, zo blijkt voor een man die zijn hele werkzame leven bezig is met openbare ruimte en de inrichting daarvan.

De kennismaking met de VVvhB begon rond 1990: toen waren er in Amsterdam-Zuid eigenlijk twee verenigingen op groengebied die er toe deden: die van het Vondelpark, en de VVvhB. En in de buurt was er ook de stichting MAO: Mooie Apollolaan en Omgeving. Die verenigingen verschilden in aanpak: waar sommigen de confrontatie zochten met de ambtenaren en de wethouders, daar waren de bestuursleden van de VVvhB juist gericht op consensus, overleg en wederzijds initiatief. Die koers hebben de openvolgende besturen van de Vereniging Vrienden van het Beatrixpark altijd duidelijk zo gehouden, weet Herman vanuit zijn tijd als wethouder.

In de begintijd van de deelraden moesten ze nog wennen aan over-assertieve burgers. Maar Roelof van Waard, vanaf 1992 voorzitter van de VVvhB, was een plezierige volwaardige gesprekspartner. Drie keer per jaar was er overleg tussen Herman en de Vrienden van het Beatrixpark, samen met de groenbeheerder van het park, Daan Aeyelts. Juridische acties waren de eerste jaren van de vereniging nog helemaal niet aan de orde; het was vooral een kwestie van heel veel praten, inspreken en schriftelijk reageren naar de politiek.

Een interessant onderwerp waar hij als wethouder mee te maken heeft gehad was

de zogenaamde Rosenthal-bank. Een erg leuk burgerinitiatief, waar de lokale politiek toen echter niet makkelijk aan mee wilde werken. Mv. Rosenthal had een substantieel bedrag uit haar erfenis geschonken aan de VVvhB en die wilde graag iets van een blijvende herinnering aan haar in het park.

Een anekdote die hij zich ook nog goed herinnert is mevrouw Fennema, die na de enorme ravage die de storm van 1990 had aangericht, een mara-beeld wilde doneren aan het park. Dat zou dan op een afgebroken boomstronk komen te staan, als herinnering, visueel een heel mooi idee. Herman heeft haar toen geholpen – helaas vergeefs- om de subsidie hiervoor aan te vragen. Ze werd door de Amsterdamse Kunstraad afgewezen omdat ze geen officiële status als kunstenaar had.

Herman Wals heeft zowel ervaring bij het stadsdeel Zuid, als bij Zuideramstel. En die verschilden duidelijk in de aanpak van groenbeheer en openbare orde, net als met het omgaan met burgerinitiatieven. Het “oude” stadsdeel Zuid gaf destijds nog wat tegenwicht tegen de grootse plannen van de Zuidas. Naar zijn idee heeft daarna Zuideramstel dat veel te weinig gedaan. De 3e afslag was er, als het aan de politici van toen had gelegen, wel gekomen. Die waren volgens Herman toch te veel geneigd om het idee van het Projectbureau ZuidAs en de gemeente Amsterdam te volgen, namelijk dat het Beatrixpark een soort restruimte was in de grootse Zuidas plannen. Gelukkig was er vanuit andere hoeken voldoende tegengas. Ook de Vereniging heeft in de loop van de jaren goed en moedig gestreden. En tegenwoordig wordt de waarde van het park terecht ook anders ingeschat. Stadsdeel en Zuidas zijn nu niet meer per definitie de ‘tegenstanders’.

Trots is Herman op het feit dat hij als wethouder destijds het beeld van de zeemeermin, zo karakteristiek voor

de plek, weer in het kinderbadje heeft weten terug te krijgen: het was zoek en bleek bij navraag ergens gehavend in een opslagplaats te liggen en het idee was om dat beeld in het Gijsbrecht van Aemstelpark neer te zetten(!). Hij heeft er toen voor gezorgd dat er van een verdwenen dolfijn een nieuwe mal werd gemaakt en dat de beeldengroep weer, zoals dat hoorde, bij het kinderbadje kwam.

Vanuit de politiek heeft hij verder veel met de vereniging te maken gehad toen de plannen voor de ‘parkhal’ van de RAI concreter werden. En ook in het overleg over de herinrichting van het gedeelte dat nu de “natte vallei” is.

Vanuit zijn huidige functie als raadslid behartigt hij de Zuidasplannen en heeft zo weer te maken met het park. En ook zal hij het uiteraard als lid blijven volgen.

Als voorzitter van de vereniging was Herman het meeste bezig met de 3e afslag van de A10, tussen de RAI en het Olympisch Stadion, ter hoogte van de Beethovenstraat, naast het weren van geplande voetbalvelden, schooltuintjes en een tennisbaan.

Dat voorzitterschap heeft hij maar vier jaar gedaan; hij wilde interim zijn totdat er iemand was die de met gezondheidsproblemen kampende Roelof van Waard kon opvolgen (die iemand was Marleen Munniksma. red.)

Belangrijk vindt hij ook wat hij met het bestuur bereikt heeft met de Monumentenstatus van het oude gedeelte van het park. Daar heeft hij zich nog een jaar extra voor ingespannen nadat hij geen voorzitter meer was. Daarna is hij uit het bestuur gegaan; je kunt niet alles doen...

Heeft hij vanuit zijn ervaring in het verleden nog advies aan het huidige bestuur?

Je hebt, weet hij, in een bestuur als dit altijd verschillende typen mensen nodig: degenen die zich gewoon rechtstreeks met het park bezighouden, met de dagelijkse dingen als graffiti, nieuwe bomen en kwaliteit van het water en dergelijke. En daarnaast moeten er ook mensen zijn die op de lange termijn visie letten, en de plannen in groter verband in de gaten houden. Hij heeft de indruk dat in beide stijlen op dit moment goed wordt voorzien. Net als destijds is het bestuur een leuke club van enthousiaste mensen.

Als duoraadslid in Zuideramstel en tegenwoordig als raadslid in Zuid merkt hij, dat de VVvhB echt als serieuze gesprekspartner wordt gezien.

Hij heeft ook nog een tip voor de toekomst: hou dat hotel van 80 meter hoog met 800 kamers van de RAI in de gaten! Het is nu even buiten beeld door de crisis, maar voor dat je het weet liggen de plannen er weer, voor een te hoog gebouw, met de rug naar het park! Het is maar de vraag of het stadsdeel op tijd zal opletten wat er gebeurt met zo'n hotel: ook in eerdere stadia is altijd goed gevonden dat het park als achtertuin werd beschouwd, waar de RAI-gebouwen met hun lelijke achterkant naar toe konden staan!

Zorg ervoor dat er op het onderhoud niet te gemakkelijk bezuinigd wordt. Het ligt er nu redelijk goed bij; er is veel gedaan de laatste jaren aan opknappen van het park; nu is het zaak dat bij te houden. En het is de taak van de VVvhB om het stadsdeel daar voortdurend op attent te maken.

En, zegt hij: let er bij bezuinigingen op dat de getroffen maatregelen omkeerbaar zijn. Moet er dan bezuinigd worden, dan liever eens wat minder vaak het gras maaien; dat is een niet-permanente zaak die dat wel kan lijden.

Kijk ook goed naar wat er met het oude Sint Nicolaasgebouw gebeurt: sloop

is duidelijk afgesproken in ruil voor de bebouwing van het parkdeel bij de Beethovenstraat, zodat dat gebied weer bij het park komt. Maar problemen liggen op de loer in de vorm van partijen die dit oude gebouw een 'markant' en dus te bewaren bouwwerk vinden. Alert blijven dus!

Voor zichzelf heeft Herman ook nog een toekomstdroom: een paar follies in het park, op de plek van de twee koepeltjes uit

de Floriadetijd. Daar heeft hij als raadslid van Zuideramstel een idee voor geopperd, dat ook aangenomen werd. Door de fusie van de stadsdelen is het grote stilte op dat gebied. Hij heeft het kortgeleden weer eens aangekaart bij het nieuwe stadsdeel maar nog niets gehoord. Wel zijn de oude koepeltjes "min of meer" hersteld, die ambtenaar wist blijkbaar niet van het akkoord op vervanging door een follie!

Mirjam Louisse & Elodie Luinge

Het Beatrixpark en de RAI:

DE STRIJD OM 'T VOORTBESTAAN

Op 30 september 1986 was het dan zover: een volle congreszaal in de RAI was het toneel van onrust en ingehouden woede: de gemeente zou de komende uitbreiding van het tentoonstellingscomplex toelichten. Dat viel niet in goede aarde bij de 'vrienden van het Beatrixpark' en evenmin bij de buurt. Was de RAI immers niet in 1982 al met 40 % uitgebreid? En waarom dit keer een stuk van het park? En waar bleven de maatregelen tegen de parkeeroverlast? De wethouder en de RAI-directie konden niet echt overtuigen. Al helemaal niet toen bleek dat er ook nog voorzien was in een uitbreiding op de voetbalvelden van AFC in Buitenveldert-noord. Daarmee werd tevens Buitenveldert 'in de gordijnen' gejaagd inclusief het daar gevestigde bedrijfsleven. Er bleek niet echt nagedacht te zijn over de belangen van de omgeving. De stakeholders zouden we nu zeggen. Verontwaardiging alom. Ook bij de huisartsen, bejaardenhuizen, scholen, wijkcentra en bewonersverenigingen. Verzet werd aangekondigd want ditmaal mocht die uitbreiding niet doorgaan. De schaduwen van een lange strijd wierpen zich vooruit...

De 'vrienden', buurtbewoners en overige belanghebbenden wisten niet dat op 18 december 1985 wethouder van der Vlis zijn ambtenaren al opdracht had gegeven om "een of andere professor uit onverdachte hoek" te zoeken die "met een soort wetenschappelijk onderzoek" de noodzaak van de uitbreiding zonneklaar zou aantonen. Hij verwachtte immers op "politiek en maatschappelijk vlak moeilijkheden". Aldus geschiedde en de Erasmus Universiteit uit Rotterdam leverde het gevraagde rapport. Dit opzetje was toen bij de parkvrienden en buurtgenoten nog niet bekend. Dat kwam pas 2 jaar later en was vervolgens voor het Parool aanleiding om te concluderen dat de 'lastige burens van de RAI' om de tuin waren geleid. Zover waren we in oktober '86 nog niet. Eerst zouden alle krachten moeten worden gebundeld,

wat geschiedde door de oprichting van de Stichting Overleg RAI-buurtten (STOR,) waarin naast de parkvrienden alle relevante organisaties uit de Rivierenbuurt, Buitenveldert en Beethovenbuurt zich verenigden.

De eerste jaren zou om de paar weken in het Nicolaaslyceum een bont gezelschap rond de tafel zitten om gemene zaak te maken tegen de geplande uitbreiding. Een ieder had natuurlijk zijn eigen belang en invalshoek maar we waren het van meet af aan eens over 3 zaken: geen aantasting van het Beatrixpark, opheffing van de parkeeroverlast en geen uitbreiding op de lange termijn in Buitenveldert. Dat was onze inzet. Die van de RAI: uitbreiding van het vloeropp. met ± 45.000 m².

De eerste schermutselingen vonden plaats op gemeentelijk niveau als voorbereiding op een te nemen besluit van de gemeenteraad. Toegezegd werd ondermeer overleg met de STOR om de parkeeroverlast te beteugelen en dat de korte termijn uitbreiding (12000 m²) geen toegang zou mogen krijgen via de Artsenijhof in het park. De meerderheid wilde echter geen blokkade op uitbreiding want die was voor de RAI noodzakelijk en dus ook voor Amsterdam. Verbaasd werd wel gereageerd op het onderzoek van de STOR waaruit bleek dat de gemeente voor 5/7 economisch eigenaar van de RAI was en dus 2 petten op had bij het wel of niet verlenen van de vereiste bouwvergunning. De gemeente bleek zelf bij de uitbreiding financieel belang te hebben. Daarvan bleek niemand van de gemeenteraadsleden op de hoogte.

In de jaren '87 en '88 was er veel overleg tussen een ambtelijke werkgroep en de STOR over te nemen parkeermaatregelen tijdens vooral de grote publieksbeurzen met soms 100.000 bezoekers per dag. Tevens werd ons voorgehouden dat het RAI-station in de nabije toekomst bezoekers met de auto zou terugdringen.

De gepresenteerde studies konden niet echt overtuigend en daarom bleef de STOR aandringen op onderzoek naar verplaatsing van de RAI. Stelselmatig werd dat geweigerd, zelfs nadat twee architecten namens ons een plan presenteerden waarbij de RAI gehandhaafd bleef met het congrescentrum, onder verplaatsing van de grote beurzen in een nieuw complex in Zuid-Oost, Noord of Nieuw-West. De vrijgekomen ruimte zou vervolgens voor woningbouw gebruikt kunnen worden. Het mocht niet baten: de politiek had zijn eigen agenda, telkens nauwkeurig afgestemd op de RAI. Dat bleek ook toen de provincie haar goedkeuring in 1989 aan het bouwplan moest geven. Haarlem toonde begrip voor de jarenlange overlast en voor de wens het park te behouden maar gezien de 'concessies' die de gemeente inmiddels bereid was te doen keurde men het nieuwe bestemmingsplan goed. Dat kwam erop neer dat er geen verdere uitbreidingen in de toekomst in het park meer zouden plaatsvinden; dat de braakliggende strook tegen de ringweg als park zou worden ingericht en tevens een door de RAI te bekostigen systeem van afsluiten van de buurten bij grote beurzen zou worden ingevoerd. De wethouder was zover gekomen onder druk van alle protesten en na soms felle debatten met de STOR. Want die protesten bleven uit de buurt toenemen op nog een drietal hoorzittingen met telkens 600 tot 800 boze Amsterdammers. De gevestigde politieke orde was wel wat gewend na de roerige 'sixties', maar dit niet van het keurige Zuid. De bewoners en hun organisaties hadden er geen vertrouwen in en zagen dan ook eenmaal met veel plezier de toen beroemde scheidsrechter Leo Horn, gesecondeerd door een elftal jonge AFC voetballertjes, de congreszaal betreden en de rode kaart uitreiken aan de wethouder. Hij had het er ook wel naar gemaakt. Onder zijn verantwoordelijkheid waren inmiddels op het stadhuis 1400 bezwaarschriften tegen de uitbreiding in de papierversnipperaars verdwenen...

De RAI-directeur kreeg de gele kaart en dat was tekenend. Een waarschuwing dat dit de laatste keer moest zijn met die stenen in het park en de, al sinds de jaren '70 bestaande, verkeers- en parkeeroverlast. De RAI had zich ook – hoe vreemd het ook moge klinken – tot een constructieve gesprekspartner ontwikkeld door binnen de grenzen van haar mogelijkheden de STOR tegemoet te komen bij de aanpak van de auto-overlast en de beperking van schade aan het park bij de bouwactiviteiten. Principieel bleven we het oneens over nut en noodzaak van de uitbreiding, maar de onderlinge verhouding was er langzamerhand een van onderling respect én begrip voor elkaars standpunten.

Gezien de grote belangen én de wissel die op de toekomst zou worden getrokken bij doorgaan van ook de “kleine” uitbreiding in het park, besloot de STOR in juni 1989 de Raad van State te vragen de inmiddels aan de RAI afgegeven bouwvergunning te schorsen. Vergezeld van tientallen bewoners verdedigde de STOR in Den Haag met haar advocaat en de parkvrienden en de buurtcomité's, op indringende wijze hun belangen. Overtuigend waren de woorden van de toenmalige voorzitter van de vereniging 'Vrienden van het Beatrixpark' prof. Van de Griend, van zijn latere opvolger Drs. Roelof van Waard en die van Ingrid Stranders. Beiden waren al sinds begin jaren zeventig lid van de verkeerscommissie in de Rivierenbuurt en tekenden overtuigend het 'schrikbewind' uit van de auto-terreur bij grote exposities. Ondersteund door rapporten en alternatieven van de UvA (2x), de VU en de landschaps- en tuinarchitect Arend-Jan van der Horst waren ze ideale pleitbezorgers. Alle drie mengden zij passie en zakelijkheid op een overtuigende wijze.

Het resultaat was volledig: de RAI mocht voorlopig niet uitbreiden en moest de volledige inhoudelijke behandeling van

het door de STOR ingestelde beroep tegen de goedkeuring door de provincie van het bestemmingsplan, afwachten. Stadhuis en RAI waren 'not amused'. In december 1990 vond de laatste hoorzitting plaats. Ditmaal vertrokken 6 bussen met 300 buurtbewoners weer naar Den Haag. Zelfs de adviseur van de Raad had zijn stevige twijfels geuit in zijn advies over definitieve goedkeuring van de RAI-uitbreiding. De stemming was gematigd optimistisch onder die 300. Het college, zoals gebruikelijk bestaande ondermeer uit oud-politici zat er zo op het oog wat geroutineerd bij. Dat stemde niet geheel tot gerustheid.

Dat voorgevoel kwam uit : het bestemmingsplan werd ditmaal goedgekeurd. De RAI mocht gaan bouwen in het park, voor het laatst. Dat wel.

Per saldo waren we toch niet ontevreden. Het park kreeg een mooie uitbreiding erbij en het principe dat steen door groen moet

worden gecompenseerd staat tot op de dag van vandaag.

De parkeeroverlast is grotendeels teruggebracht doordat nog altijd de buurten afgesloten worden onder deels gelijktijdige bewaking van de toegangen. En AFC voetbalt nog altijd op dezelfde plek. Zonder ons verzet had dat er anders uit gezien.

Maar minstens zo belangrijk was de ervaring van zeer velen dat de samenhang in de buurten groeide door gemeenschappelijke inzet en eensgezindheid. De strijd had ruim 5 jaar geduurd maar al die jaren lieten burgers zien wat zij vermogen te zijn: pleitbezorgers van een gemeenschappelijke en rechtvaardige zaak: de leefbaarheid van hun omgeving.

*Mr. Karel Claassen
Oud-voorzitter,
Stichting Overleg RAI-buurten*

Mevrouw Rosenthal

EN HAAR BANK

Op 10 mei 1990 overleed in het Willem Mackenziehuis aan de Graafschapstraat, mw. Antoinetta C.J. Schouten, geb. 6 september 1905, weduwe van Marcellus Rosenthal.

In haar testament uit 1988 had zij bepaald dat 1/6 deel van haar vermogen moest worden geschonken aan de Vereniging Vrienden van het Beatrixpark.

Onze vereniging zou niet zijn wat ze vandaag is zonder deze mw. Rosenthal.

Een vereniging met enige financiële armslag staat toch wat anders “in het leven” dan zonder die mogelijkheden. “Money makes the difference”, al hebben we daar in de maatschappij de afgelopen jaren ook de keerzijde van ervaren.

Lezend in het archief wordt duidelijk dat opeenvolgende besturen zich altijd zeer bewust zijn geweest van de verantwoordelijkheid. Er is voortdurend de afweging gemaakt tussen uitgeven of beheren, besteden we het geld voor de vereniging of voor het park? We zijn geen spaarbank, werd er vaak gezegd.

De eerste jaren na uitbetaling zijn vooral de concerten in het park door de vereniging gesponsord en dat waren er soms vier per jaar maar dan wel met optredens van bijvoorbeeld het Willem Breuker Collectief en het Ricciotti Ensemble en goede organisatie.

Ook de uitgave van een informatieve en betere Nieuwsbrief kon met het geld worden gerealiseerd. Tegenwoordig zelfs 2x per jaar een Nieuwsbrief in kleur, duur maar goed voor de betrokkenheid van de leden. Maar vooral een financiële buffer, nodig voor toekomstige juridische procedures en bijstand heeft altijd een grote rol gespeeld in het beleid van het bestuur, tot op de dag van vandaag, zie bedreigingen van RAI via de NZlijnen naar de Zuidas.

Toch is het voor een bestuur niet leuk om altijd alleen maar tegengas te moeten geven. Dankzij mw. Rosenthal kon de vereniging in 1991 fl. 17.000,- schenken om een aantal bomen uit de kastanjerij bij de grote vijver te vervangen die bij de vreselijke storm van 1990 waren omgevallen. Later is nog eens, zelfs een iets groter bedrag maar dan in euro's, geschonken om ook de binnenste kastanjerij weer in oude glorie te kunnen herstellen en bij het 25-jarig jubileum zijn er ook weer een paar mooie herinneringsbomen (Zilversparren) geplant aan de rand van de hondenwei. Verfraaiing van het park als doel, dat staat immers ook in de statuten van de vereniging. En niet te vergeten, het cultuurhistorisch onderzoek voor de monumentenstatus en het daaruit voortgekomen Jubileumboek met dvd, waren zonder de erfenis veel moeilijker te realiseren geweest.

Van mw. Rosenthal is helaas verder weinig bekend. We hadden graag geweten wat het park voor haar betekende maar navraag bij het Mackenziehuis leverde weinig meer op dan de opmerking dat zij een “minzame vrouw was, heel sociaal voelend, en die erg van de natuur hield”. Ook weten we niet of ze lid was van de vereniging.

In 1992 is de erfenis, uiteindelijk ca. fl. 67.000,-, uitbetaald en in 1994 vond het bestuur het toch tijd worden om haar met iets moois voor het park te eren. Het plan was een mooie grote duurzame bank met haar naam.

Vanaf toen bleken ambtelijke molens toch echt heel langzaam te draaien. Men zat niet te wachten op initiatiefrijke burgers die iets leuks wilden voor het park ondanks het financiële aanbod van fl. 10.000,-. Kennelijk was het moeilijk bij het stadsdeel om zoiets in te passen in de eigen opvattingen over het park, er waren allerlei technische bezwaren voor de bank en de kosten werden gaandeweg steeds

hoger. Ook de plek bleek een moeilijke discussie. “Dan maar geen bank maar een boom” was op een gegeven moment zelfs de wanhopige verzuchting van het bestuur. Uiteindelijk is het toch nog goed gekomen en kon op 8 juni 1997 (!) bij ons 15-jarig jubileum de bijzondere bank met de naam van mw. Rosenthal aan het stadsdeel worden aangeboden, op de open plek in de buurt van het beeld van Flora bij de ingang Cornelis Doppekkade.

De vereniging heeft uiteindelijk fl. 20.000,- bijgedragen, het stadsdeel heeft b.t.w. en plaatsing voor haar rekening genomen, ook van de boom, een moeraseik, in het midden van de bank, en zou voor verder onderhoud zorgen. (De moeraseik bleek het op die plek moeilijk te hebben en is later vervangen door een Liquidambar, een amberboom.

Op een mooie zonnige dag is het een heerlijk plekje om wat te mijmeren over deze mw. Rosenthal, over wat er dankzij haar allemaal mogelijk is geweest voor het park en hoe door goed rentmeesterschap en inzet van de besturen en de betrokkenheid van heel veel mensen uit de omgeving door de jaren heen, de vereniging en park nu zijn wat ze zijn.

Ze zou eens moeten weten...., ze zou vast wel trots zijn geweest op wat er, vooral dankzij haar schenking, met het park is gebeurd, kan ik me zo voorstellen.

Mirjam Louise

Eerste vergadering bestuur

17 OKT. 1981

Verslag van de vergadering van de vereniging "Vrienden v/h Beatrix park"
gehouden op Zaterdag 17 October 1981 te Amsterdam

De vergadering wordt geopend met een welkomstwoord door Saar Boerlage.

Als eerste punt worden de concept statuten behandeld, welke door de
Hr. van Driesum zijn opgesteld.

Hierop zijn enkele aanvullingen en/of wijzigingen te weten,
Bij art. 2 (doel der ver.) zullen ook jeugdactiviteiten worden toegevoegd
bij art. 5 zal het woord, niet leden, komen te vervallen.

bij art. 10 sub 3, punt 6 vervalt, en wordt vervangen door, hetzij twee leden
van het dagelijks bestuur.

bij art. 13 sub, 3 "stemmen door schriftelijke volmacht" komt te vervallen.

Besloten wordt, het concept na wijziging bij een notaris te laten bekrachtigen

Hierna komt voorlopige bestuursfunctie verdeling aan de orde.

Deze wordt als volgt: Saar Boerlage, Voorzitster

Marja van Driesum, Penningmeesteresse

A.A. van Hecke, Secretaris

Tot de eerstvolgende jaarvergadering zullen deze het dagelijks bestuur
vormen.

Mevr. Smit, geeft zich op als lid van de Kascommissie.

Door de vergadering wordt besloten, op korte termijn een Giro rekening te
openen om contributies te kunnen innen en giften te storten.

De secretaris merkt op dat nog dagelijks leden meldingen binnen komen, zodat
thans 360 leden zijn ingeschreven.

De voorzitter merkt op, dat er plannen zijn bij de gemeente om op korte termijn
een z.g. tijdelijk parkeerterrein aan te leggen voor 400 auto's naast toekomstig
W.H.C. en er plannen bestaan op overig terrein tegen het park, tijdelijke
scholen te bouwen voor het Montessori-Lyceum.

De vergadering gaat akkoord met protest brief aan gemeente, omdat ook het
wijkcentrum hierin niet is gekend, deze plannen komen 21 October al in de
gemeenteraad. Ook de beide wijkcentra's zullen protest laten horen.

Mevr. Ham vraagt, of in de toekomst het park ook voor visueel gehandicapten
kan worden aangepast, deze gedachte wordt in de plannen meegenomen.

Architect, Auke Konter wil ook actief meedenken in de plannen.

Mevr. Knorringa vindt dat de schoorstenen van de R.A.I. uitbreiding, stank
in de buurt veroorzaken, het bestuur zal in de toekomst om metingen verzoeken.

Mevr. Enthoven merkt op, dat het onderhoud van het park sterk terugloopt,
ook dit punt zal in de plannen worden meegenomen.

Voor herstel zomerconcerten is door de groep Zuid- West subsidie aangevraagd.

Door enkele leden wordt een commissie :groen en cultuur : gevormd. Deze zal
voor de volgende vergadering trachten met plannen op tafel te komen.

Deze commissie wordt gevormd door,

Mevr. Venning-Meinesz . Prinses Marijkestraat 18

Senta Knorringa .

Mar. van Spreeuwel .

de Hr. J. Siegenbeek van Heukelom, en

de Hr. D.H.G.F. Admiraal.

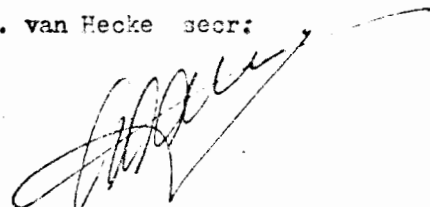
Deze groep zal op 31 October bij elkaar komen bij Mevr. Venning-Meinesz
om 18 uur.

De ontwerpster van het park is geweest Mevr. Mulder, en de groen ontwerper
Prof. van Besteren. Gevraagd zal worden of dezen erelid van de vereniging
willen worden.

De volgende verg: zal worden gehouden op Donderdag 19 Nov. a.s. om 20.00 uur
bij Mevr. Knorringa Beethovenstraat 143'''

Namens de vrienden v/h Beatrix park.

A.A. van Hecke secr:

Eerste officiële brief

VAN VERENIGING NAAR RAADSLEDEN 17 OKT 1981

Vereniging Vrienden van het Beatrixpark
sekr.: A.A. van Hecke, Eendrachtstr.9'
Amsterdam Zuid

17 oktober 1981

Aan de gemeenteraad van Amsterdam

Geachte raadsleden,

Hierbij berichten wij u, dat op 12 september j.l. de Vereniging Vrienden van het Beatrixpark is opgericht. Een aantal bewoners van de aan het park grenzende buurten hebben dit initiatief genomen, ondersteund door de wijkopbouworganen Amsterdam Zuid-West en Amsterdam Rivierenbuurt.

De vereniging wil het park meer in de aandacht brengen van zoveel mogelijk gebruikers van het weinige groen in Amsterdam. En iedereen uitnodigen mee te denken over dit unieke park met nog ongebruikte mogelijkheden, maar dat ook bedreigd wordt van buitenaf.

Uit de stukken, behorende bij het nieuwe bestemmingsplan "Pr. Irenestraat e.o." komt o.m. naar voren, dat u van plan bent een parkeerplaats voor 400 auto's dicht bij het Beatrixpark aan te leggen. Ook hebben wij vernomen, dat er plannen zijn om een aantal schoollokalen voor het montessorilyceum in het groengebied ten Zuiden van het park te bouwen. En verder zijn er geruchten dat er tijdens drukke RAI-manifestaties een busdienst zou gaan lopen door het park tussen RAI en Beethovenstraat.

Wij zijn over deze plannen nogal verontrust. Want, ook al zijn het waarschijnlijk "tijdelijke" voorzieningen, wij weten wel hoe het vaak gaat

Voor nu het Beatrixpark is komen te liggen in een gebied, waar grote investeerders van u de ruimte hebben gekregen (RAI en Wereld Handelscentrum), vrezen wij, dat de rust in het park nog meer verstoord gaat worden. Nu reeds is het park niet meer zo erg rustig omdat het geluid van de auto's op de ringweg bijna overal hoorbaar is. En ook de verwarmings/uitlaatgassen van de RAI zijn hinderlijk.

Wij denken, dat u met ons van mening bent, dat dit park niet verder aangetast moet worden, en dat de "groene zoom" een rustig fietspad moet blijven. Het "oprukken" van (tijdelijke) bebouwing en parkeerplaatsen (dus autoverkeer) in het kleine stukje tussen RAI en Beethovenstraat dient o.i. afgewezen te worden, alsmede het instellen van een buslijn door dit groen.

Graag zouden wij van u vernemen, dat onze verontrusting ongegrond is, en dat dus de plannen betreffende de parkeerplaats, de bouw van (tijdelijke) schoollokalen en de buslijn niet doorgaan. Bij de raadsbehandeling van het bestemmingsplan "Pr. Irenestraat e.o." zou u dan de plannen betreffende de aanleg van bovenomschreven parkeerplaats moeten schrappen.

Mocht u echter een of meer van de plannen voor als nog niet verwerpen, dan dringen wij hierbij bij u aan op een tijdig gesprek.

Hoogachtend, mede namens de reeds 300 leden van de vereniging,
A.A. van Hecke Marja van Driezum

De reiger

EN DE VRIENDEN

DE REIGER

Op ons verzoek heeft Hester de Beus een ontwerp gemaakt voor ons briefpapier. Een herkenningsteken dat een associatie moet oproepen met het Beatrixpark en bovendien onze vereniging een eigen gezicht moet geven.

Het werd de reiger in het riet. Hester de Beus is zo vriendelijk geweest dit ontwerp gratis ter beschikking te stellen. Wij maken er dan ook dankbaar gebruik van. Hester, we willen je vanaf deze plaats nogmaals hartelijk danken.

Citaat uit 1e nieuwsbrief juni 1982

VERENIGING VRIENDEN VAN HET BEATRIXPARK

organiseert

Rutgers Glee Club

1981 - 82

SUMMER TOUR

Parkconcert
Zondag 20 juni op de
honden speelweide 16.00 - 17.00 uur.
bij slecht weer in het Vossiusgymnasium.
Gratis.

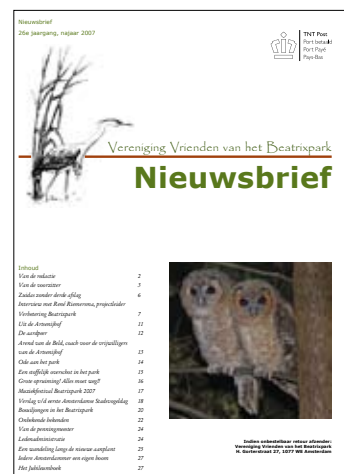
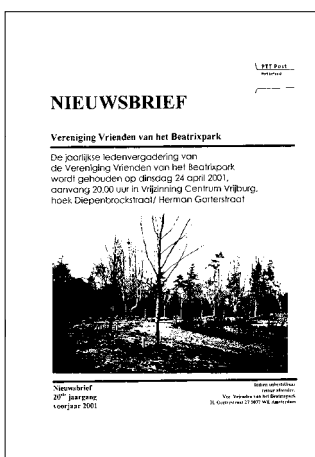
London - Paris - Tours - Konstanz - Florence - Amsterdam

Inlichtingen: tel. 790502-737242

Vereniging Vrienden van het Beatrixpark

NIEUWSBRIEF
verschijnt 4 x per jaar
1^e jaargang, nr.1, juni 1982

Boomplantactie

OP HET GEHUURDE STUKJE GROND 1982

Contract nr.HA 6881

Heden de,

-----tweede september-----

1900-tweëntachtig heeft de GEMEENTE AMSTERDAM, hierna genoemd
verhuurder, verhuurd aan

VERENIGING VRIENDEN VAN HET BEATRIXPARK,

hierna genoemd huurder, te dezer zake domicilie kiezende ten Stadhuize
van Amsterdam, die huurt:

een stuk grond, gelegen nabij de Prinses Irenestraat, kadastraal bekend
als gemeente Amsterdam, sectie AB no.1936, gedeeltelijk, voetstoots groot
1645 m², op de tekening behorende bij dit contract nader aangeduid met
gele kleur,-----

voor de tijd van vijf jaar en vijf dagen,
ingående de 27e maart 1900-tweëntachtig
en eindigende de laatste maart 1900-zevenentachtig
tegen de prijs van vijftwintig gulden (f25,-) berekend per jaar,

bij vooruitbetaling in éénjaarlijkse termijnen op de eerste april van
ieder jaar,

te voldoen aan het Gemeentelijk Grondbedrijf door overschrijving op
rekening nr.4500045 bij het Girokantoor der gemeente Amsterdam of op
postrekening nr.125800, voor de eerste maal binnen één maand na
dagtekening van dit contract het alsdan verschuldigde.

Boomplantactie

TUSSEN HET PARK EN DE SNELWEG: 1982

Amsterdam wordt weer groener

AMSTERDAM - Vooruitlopend op de officiële boomfeestdag van woensdag 31 maart hebben de in een vereniging gebundelde vrienden en vriendinnen van het Beatrixpark afgelopen zaterdag bomen geplant op een strook grond tussen het park en de snelweg. Met die actie willen de voor het merendeel buurtbewoners het belang van hun park onderstrepen, en vooral duidelijk maken dat het park wat hun betreft niet verder mag worden aangetast, en dat zeker geen stukken groen mogen worden opgeofferd voor een parkeerplaats.

Vandaag gaan nog veel meer bomen en struiken de grond in. Die worden geplant door leerlingen van de hoofdstedelijke basisscholen in het kader van de boomfeestdag, een evenement met inmiddels een aanzienlijke traditie. Een kwart eeuw wordt de boomfeestdag nu in Amsterdam gevierd, en nog altijd zijn er binnen de gemeentegrenzen plekken te over waar een extra boom of struik niet zou misstaan.

De scholieren van de basisscholen planten het groen op vier plaatsen. Dat zijn de omgeving van het metrostation Reigersbos, het regionaal recreatiegebied 't Twiske, het Vondelpark en tenslotte op het terrein bij de Gaasperplas, waar 8 april de Floriade wordt geopend. Het planten van het groen zal met de nodige feestelijkheden gepaard gaan, zo zorgen in het Vondelpark de Politiekapel en op de Floriade de Postharmonie voor vrolijke klanken. En de gemeente laat zich ook niet onbetuigd: ook wethouder Spoelstra van Openbare Werken plant bomen in Vondelpark en op de Floriade.

Wordt de boomfeestdag dit jaar voor de 25ste keer in Amsterdam gehouden, het initiatief tot deze dag is nog ouder.

In 1954 nam de Koninklijke Bos-

De vrienden en vriendinnen van het Beatrixpark aan het werk

bouwwerenging het initiatief tot het organiseren van een Boomfeestdag. Dit naar aanleiding van een in dat jaar verschenen publikatie World Festival of Trees van de FAO, de Voedsel en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties.

Uit het oorspronkelijke werkomitee ontstond het tegenwoordige Landelijk Comité Boomfeestdag, dat nu elk jaar de centrale voorbereiding van de landelijke viering verzorgt. De eerste keer bestond het evenement uit het planten van bomen en struiken door 1600

kinderen in het vroege voorjaar van 1957 in het park Berg en Bos in Apeldoorn.

In 1958 besloten meer gemeenten de Boomfeestdag te gaan vieren. In Amsterdam was het de vereniging Belangengemeenschap van Huiseigenaren die in overleg trad met de dienst Publieke Werken en Afdeling Beplantingen over het organiseren van de eerste Boomplantdag in Amsterdam. Met een massale opkomst op woensdagmorgen 13 maart van zo'n 1200 kinderen van scholen uit Slotervaart wer-

den op die datum 120 lindebomen geplant. Dit feestelijk gebeuren vond plaats ter hoogte van de Bakhuizen van de Brinkhof langs het Christoffel Plantijnpad.

In 1959 plantten kinderen de laatste boom van het renovatieproject in het Vondelpark. In de jaren die daarop volgden zijn op vele plaatsen in Amsterdam door meer dan 12.000 kinderen van de hoogste klassen van het basisonderwijs op ruim vijftig objecten bomen en struiken geplant.

Marker dam, Spoorblad 31-3-1982

Gedeelte Natte Vallei op diezelfde plek anno 2009

Bomen vernield bij Vrienden van het Beatrixpark

(Van een onzer verslaggevers)

AMSTERDAM – Door onbekenden zijn in de nacht van dinsdag op woensdag grote vernielingen aangericht in de jonge aanplant van de Vereniging van Vrienden van het Beatrixpark. Deze 540 leden tellende club heeft vorig jaar 300 bomen geplant op een van de gemeente gehuurd stuk grond grenzend aan het Beatrixpark in Amsterdam-Zuid.

Ongeveer tachtig procent van de bomen zijn beschadigd. Enkele jonge boompjes zijn vanaf de grond omgeknakt door de vernielers. De vereniging heeft inmiddels aangifte gedaan bij de politie.

De vrienden van het Beatrixpark richtten hun vereniging een jaar geleden op uit ongerustheid over de toekomst van het park. Besloten werd om een stuk grond langs de ringdijk zelf te beplanten met wilgen, populieren en lijsterbessen. De grond kon van de gemeente worden gehuurd.

Hel Parool
13 - 1 - 1983

Bestuur Vereniging Vrienden van het Beatrixpark : 'We moeten doorgaan'

NIEUW-ZUID – Het bestuur van de Vereniging Vrienden van het Beatrixpark is van mening dat de vereniging ondanks de vernielingen door moet gaan met de boomplant-activiteiten in het bedreigde park. Twee weken geleden werd door nog onbekende daders een stuk jonge aanplant van de vereniging geheel gesloopt.

Het bestuur hoopt dat de leden zich door de vernielingen niet uit het veld hebben laten slaan. Als het aan het bestuur ligt komt er in maart een actie op gang om aan het geld te komen voor de aanschaf van nieuwe bomen.

Het is echter nog niet definitief of het vernielde stuk opnieuw geplant wordt. Hierover wordt beslist op de algemene ledenvergadering van 9 maart. Over de uitbreiding van het stuk jonge aan-

plant bestaat eveneens nog geen zekerheid. De vereniging heeft al wel de mondelinge toezegging van de gemeente dat ze het stuk grond grenzend aan het terrein waarop de vernielingen gepleegd zijn kan huren, maar de vergunning is nog niet uit de ambtelijke molen. Ook over de uitbreidingsplannen van het stuk jonge aanplant moet de algemene ledenvergadering zich nog uitspreken.

Ondertussen heeft de vereniging al talloze donaties en andere blijken van medeleven ontvangen. Mensen die de vereniging willen steunen kunnen dat doen door geld over te maken op postgiro 4295262 ten name van de Vereniging Vrienden van het Beatrixpark. Door het overmaken van één tientje per jaar is men al lid.

Zo ziet de Natte Vallei er nu uit.

Van parkharkers

TOT ARTSENIJHOFRIJWILLIGERS: 1984

In 1984 lag het Beatrixpark er naar de mening van de vereniging zo verloederd bij dat er actie moest worden ondernomen! Roelof van Waard deed een oproep aan de leden om op zaterdagochtend troep te gaan ruimen en met schoppeel en schop onkruid (vooral Bereklaauw) te wieden en verborgen stenen paden vrij te maken. Dat waren de zogenaamde "parkharkers". In 1989 stopte de groep wegens gebrek aan belangstelling.

In 1999 nam bestuurslid Kaki Markus het initiatief voor een groep vrijwilligers voor het opknappen van de unieke Artsenijhof. Anno 2012 is er een gesmeerd lopende groep vrijwilligers, ca. 25-30, onder leiding van bestuurslid Willem Smit, die zo veel mogelijk de historische beplanting van medicinale oorsprong probeert te herstellen en in een plantenlijst te beschrijven.

GEEN WOORDEN, MAAR DADEN!

U bent op geen enkele wijze in staat om zo nu en dan eens een paar uur iets voor het park te doen (te drukke baan; te oud; gebrekkig)? Jammer. Dan is het onnodig dit stukje verder te lezen, en ik groet u recht hartelijk.

U leest tòch verder? Dank U wel; dat is prettig want ú moet ik hebben. Al drie jaar is een groepje vrijwilligers in het park bezig geweest om dat te doen waar de gemeente niet aan toe komt: trapjes en paden vrijmaken van onkruid, overtollige Bereklaauwen verwijderen, plastic, papier en blikjes meenemen, en dergelijke meer.

Vorig jaar schreef ik ook zo'n stukje in dit blad onder de titel "Een nieuwe lente en een oud geluid". Dat is nu weer van toepassing, maar in een somberder toonzetting. Op die vorige oproep heeft niet één van de meer dan 800 leden van onze vereniging gereageerd, DUS OOK U NIET! Door wat ik maar "natuurlijk verloop" noem, is ons groepje thans zo klein geworden, dat we halverwege het vorig seizoen hebben moeten besluiten voorlopig te stoppen met de werkzaamheden. Het is namelijk niet erg "gezellig" om maar met z'n tweeën of drieën aan de slag te gaan (waarbij ik moet zeggen dat ook het zeer slechte weer ons heel vaak parten heeft gespeeld). Kortom: onze basisclub van zeven deelnemers is te klein geworden om een voldoende opkomst te garanderen.

Voorheen deden we dit werk op zaterdagochtend van 10 tot 12 uur, maar voor diverse mensen is dit toch niet zo'n gunstig tijdstip. Daarom willen we het dit jaar gaan proberen op vrijdagmiddag van 16.00 tot 18.00 uur, ingaande 31 maart a.s. Verzamelen bij de ingang Diepenbrockstraat nabij de Boerenwetering. Doet u een keertje mee? we hebben u hard nodig. Bel even met H. Brouwer (tel. 792837) of met ondergetekende (6640389)

R. van Waard.

A1 dans Volksblad - Zuid 31-7-85

Vrijwilligers vertroetelen Beatrixpark

ZUID - Meneer Van Waard heeft het dan toch voor elkaar gekregen. Elke zaterdag trekt hij met een groepje van tien vrijwilligers het Beatrixpark in om her en der wat kleine karweitjes op te knappen en aldus te voorkomen dat het park verloedert.

Hij heeft hiertoe het initiatief genomen omdat hij allerlei tekenen van verwaarlozing bespeurde in zijn geliefde park: gaten in de paden en afval in de hoeken van de vijver bij de RAI. Zo waren er nog wel meer dingen waar hij zich aan ergerde. Maar daarbij wilde hij het niet laten, hij wilde er ook wat aan doen. Niet door zijn baan er aan te geven en de rest van zijn leven als onbezoldigd tuinman in het park te slijten, maar door af en toe wat kleine klusjes te verrichten, die al direct tot zichtbare verbeteringen kunnen leiden.

Natuurlijk voorzag hij de reactie, dat onderhoud van het park een zaak van de gemeente is, maar met die constatering alleen ben je er niet, zo vond hij, als je weet dat vooral op Groenvoorzieningen flink bezuinigd is. 'Je kunt dus wel stellen dat 'ze' er wat aan moeten doen,' zo schreef hij, 'maar je schiet er alleen niets mee op.'

Vandaar dus de oproep voor vrijwilligers, die af en toe even de handen uit de mouwen willen steken, een oproep die inmiddels tien vrijwilligers heeft opgeleverd. Als eerste stond een gesprek met Groenvoorzieningen op het programma, want er was behoefte aan deskundige bijstand en materiaal en ook wilde men voorkomen dat het vrijwilligerswerk op enigerlei wijze een argument zou kunnen worden om nog eens extra te gaan snijden in de schaarse middelen van deze afdeling.

Enkele aanbiedingen werden met open armen ontvangen, zoals het verwijderen van overvloedige bereklauwen. Een waarschuwing was daarbij wel op zijn plaats, want deze planten zijn giftig en kunnen flinke brandblaren veroorzaken. Het idee om met een groepje vrijwilligers gaten in padjes te repareren werd echter afgeraad. Dat was toch echt een taak voor de afdeling Wegen. Bovendien stuitte het op juridische bezwaren, want de gemeente is aansprakelijk voor eventuele ongevallen als gevolg van een slecht wegdek.

Dobberend vuil

De groep vrijwilligers had ook plannen om wat te gaan doen aan het vuil (plastic flessen en dergelijke) dat in de hoeken van de vijver bij de RAI lag te dobberen, maar dat blijkt niet meer nodig.

Vrijwilligers aan het werk

De heer Van Waard: „Dat was wel mooi, want toen ik er met iemand van Groenvoorzieningen langs de vijver liep om te laten zien waar het vuil lag, bleek het al weggehaald. Later werd ik opgebeld door een directie-lid van de RAI, die ik het verslag van ons gesprek met Groenvoorzieningen had toegestuurd. Naar aanleiding daarvan had hij besloten om de vijver een extra beurt te geven.”

De vrijwilligers zijn nu al een paar zaterdagen in de weer. Van Waard: „We zijn meteen begonnen met het weghalen van bereklauwen, want dat zijn weliswaar schitterende planten, maar ze zaaien enorm uit. We hebben ook een smal padje, waar je niet overheen kon omdat het helemaal overwoekerd was, opengehakt.

En we hebben ook de houten trappen schoongemaakt, die

bij de
naar kastanjebomen bij de ingang van het park voeren. Zat onder de modder en de half vergane bladeren.”

Nee, een plan de campagne heeft de groep nog niet opgesteld. Van Waard: „Hoe ver we komen zien we wel, alles is meegenomen. Het is zeg maar wat de hand vindt om te doen. Als we moe zijn gaan we naar huis. Het is bevredigend werk, want het werpt meteen resultaten af.”

Anno 2011, park verfraaid en aanmerkelijk beter onderhouden

Artsenijhofvrijwilligers

VANAF 1999

Nieuws uit de Artsenijhof

Zoals u hebt kunnen zien, bleven de enthousiaste vrijwilligers ook dit jaar het gehele zomertijd-seizoen actief in de Artsenijhof/Kruidentuin. De aanwezige planten kwamen goed op in een zoveel mogelijk onkruidvrije omgeving en zijn voor een groot deel inmiddels weer verdwenen, bezig nieuwe krachten op te doen voor een nog uitbundiger groei in 2002. Ondanks de wat karige

Vrijwilligers van 2000 tot 2010.

bodembedekking zag het eerste deel, zoals we dat gemakshalve noemen, er goed uit. De toenmalige vertegenwoordiger van het stadsdeel zegde ons in het voorjaar toe dat er planten toegevoegd zouden worden zodat er geen kale, onaangeplante stukken meer zouden zijn, maar helaas heeft deze aanplant (inboeten in vaktermen) nooit plaatsgevonden. Reclameren bij het stadsdeel leverde niets op omdat de desbetreffende functionaris inmiddels was vertrokken en zijn opvolger niet eerder dan

in de maand september j.l. beschikbaar zou zijn (zie ook het artikeltje over overleg met het stadsdeel).

Het wisselen van de wacht had meer, nare gevolgen. Een aantal van de vrijwilligers had zeer veel energie gestoken in het onkruidvrij maken van stukken met oorspronkelijke planten in het middelste, tweede deel om deze te bewaren voor de toekomstige aanplant van datzelfde deel en om de kale plekken op te vullen in het eerste deel. Daartoe was een stuk van het middendeel vrijgemaakt en daar werd goed werk verricht. Het tweede deel is inmiddels, weliswaar conform afspraak, leeggehaald met medeneming van alle door eerder genoemde vrijwilligers zorgvuldig bewerkte grond en vrijgemaakte planten. Een berichtje van het stadsdeel over de tijdsplanning van hun werkzaamheden kon er, ondanks herhaaldelijk verzoek, niet af. Dat dit soort voorvallen bepaald niet positief uitwerken op de motivatie van de vrijwilligers laat zich raden. Wij hopen met onze nieuwe gesprekspartner op een betere communicatie en iets meer, ons inziens terechte, waardering.

Zoals u wellicht weet is de huidige

aanplant in de Kruidentuin gebaseerd op een inventarisatie die Michel Koper heeft gemaakt begin '90er jaren van de vorige eeuw. Deze inventarisatie is het enige bruikbare document dat ten grondslag kan liggen aan een renovatie van de Kruidentuin daar het oorspronkelijke Floriade plan uit 1972 niet meer te achterhalen valt. U kunt zich voorstellen dat deze inventarisatie, zo'n 20 jaar na de oplevering, eerder de weerslag is van een (verwaarloosde) heemtuin dan van de Artsenijhof zoals die oorspronkelijk is ontworpen. Twee van de vrijwilligers, Hiltje Koeman en Marjan Stomph hebben nu aangeboden om een plan te maken voor een meer logische situering van bepaalde planten, gezien de stand van zon en de sinds 1972 (en 1992) nogal veel groter gegroeide bomen, zowel voor het eerste als het middendeel van de Kruidentuin. Als uitgangspunt hebben Hiltje Koeman en Marjan Stomph met een niet aflatende ijve een schematische inventarisatie gemaakt van de aanplant tot nu toe. Hiltje Koeman maakte bovendien in het Nederlands, Engels en Latijn (!) een overzicht van de aanplant uit het boekje van Michel Koper.

De harde kern van de vrijwilligersploeg ziet u onderstaand afgebeeld. Van links naar rechts ziet u staand: Siobhan Wall, Marty van Krimpen, Kaki Markus, Korian Heyboer en Corrie Zeevenhoven. Zittend: Hiltje Koeman, Marjan Stomph en Swarinde Vonk. Op pag. 3 heeft u een foto gezien van Willem Smit; hij hoort er ook bij!

citaat nieuwsbrief 2001

Van concert

Al vanaf begin jaren zeventig werden in het Beatrixpark een of meerdere concerten per jaar gegeven, georganiseerd door het wijkcentrum Zuid-West. Er is zelfs nog een affiche uit 1969. Vanaf 1980 werden ze georganiseerd door de heer Siegenbeek van Heukolom en zijn vrouw, na enige jaren overgenomen door de vereniging Vrienden van het Beatrixpark. Vanaf 2004 is er ieder jaar in de zomer een muziekfestival.

Vereniging Vrienden van het Beatrixpark organiseert

ZONDAG 20 JUNI 16.00 - 17.00 uur 1982
hondenspeelweide

GRATIS PARKCONCERT

Groot Amerikaans studentenkoor, 50 uitvoerenden, dirigent F. Austin Walter.

De Rutgers Glee Club, het Amerikaans studentenkoor van de Rutgers University te New Brunswick, New Jersey, geeft dit concert ter afsluiting van de succesvolle Europese tournee

UNIEKE kans voor alle BUURTBEWONERS

Bij regen wordt uitgeweken naar het Vossius Gymnasium in de Messchaertstraat.

OPENLUCHTCONCERT

Plenty Powerful
speelt werk van Haydn, Prokofiev, Ravel en Debussy

Martin Schepers: Fluit, Wouter van den Broek: hobo, Frans Jansz: klarinet, J.F. Oosting: orgel en Stanley Helmer: hoorn

Zondag 23 juni 1996
14:30 uur, in het Beatrixpark

bij de speelvijver, ingang Dierpolderkruis Wieringenstraat. De entree is gratis. Bij slecht weer zal het concert in het Vossius Gymnasium plaatsvinden. Het concert wordt georganiseerd door de Vereniging Vrienden van het Beatrixpark en gesubsidieerd door de wijkdelen Zuid en de Rivierbuurt

1969

CONCERT
in het
beatrixpark
door het
aeolus kwintet
zondag 19 september 14.30u
bij de pinguinvijver
bij regenweer in het vossiusgymnasium
organisatie: wijkcentrum zuid-west

Voor als het regende

Tot muziekfestival

1990: Orkaanachtige storm

RAAST DOOR BEATRIXPARK

De enorme ravage na de januaristorm van 1990 (meer dan 500 bomen gesneuveld in het park) was voor de vereniging de aanleiding het stadsdeel een financiële bijdrage van fl. 17.000,- te geven voor het planten van een aantal nieuwe Kastanjes rond de grote vijver. Later, in het jaar 2000, is nog eens eenzelfde bedrag in euro's aangeboden voor Kastanjes voor de binnenring rond diezelfde vijver. Samen met de fl. 50.000,- van het Schipholfonds.

Noodfonds moet Beatrixpark er bovenop helpen

RIVIERENBUURT – „Het is net of een paar reuzen bomen uit de grond hebben gerukt en elkaar daarmee om de oren hebben geslagen. Het is een echte ravage.”

Roel van Waard van de Vereniging Vrienden van het Beatrixpark schrok behoorlijk toen hij de schade zag die de storm van enkele weken geleden in dit park heeft aangericht. „In het Vondelpark zijn rond de honderd bomen gesneuveld, maar het Beatrixpark is toch wel het ergst getroffen. Ik schrok me wild toen ik dat zag, want er zijn tussen de 150 en 200 bomen omgegaan. Van de binnenring van kastanjes rondom de vijver is meer dan de helft gesneuveld.”

Uit contacten met het nieuwe stadsdeel Zuid begreep hij dat het nog wel een paar maanden duurt voor de schade in kaart is gebracht. „Het kost alleen al een vermogen om die bomen om te zagen en af te voeren. Daar is in de begroting geen rekening mee gehouden. En dan heb ik het nog niets eens over geld om nieuwe te planten.”

Toch moet er wat gebeuren, is zijn mening. „We spelen met het idee om een fonds te stichten, waaruit nieuwe bomen betaald kunnen worden. Je moet daar geen sprietten neerzetten, vinden we, maar bomen van een jaar of tien, die al wat tonen. Maar dat is wel een dure grap, want zo'n

• Vooral de kastanjes rondom de vijver van het Beatrixpark moesten het ontgelden

Foto Frans Busselman

boom kost gemiddeld f 2.000 per stuk. Misschien kunnen we het bedrijfsleven warm maken om zo'n boom te adopteren. Als 'Vrienden van het Beatrixpark' zullen we in ieder geval ons steentje bijdragen”, zo belooft Van Waard, die inmiddels ook al gehoor heeft gekregen bij de partijen, die zich warm lopen voor de komende stadsdeelverkiezingen. „Er komt wat extra geld voor de

deelraden en ik heb voorgesteld om een deel van dat geld te gebruiken voor herstel van het park. Tot mijn genoegen hoorde ik van Rita Weeda dat de partij ook al in die richting had gedacht. En de overige partijen hebben zich daarbij aangesloten,” aldus Van Waard, die er aan toevoegt dat het niet eenvoudig is om aandacht te krijgen voor het Beatrixpark. „Kijk, het Vondelpark is

heel bekend, dat trekt de aandacht, maar het Beatrixpark is maar een verscholen parkje. De schade is alleen veel groter dan in het Vondelpark, dus moet je wat harder op de trom slaan.”

Wie het initiatief van de 'Vrienden van het Beatrixpark' wil steunen, kan een bijdrage overmaken op giro-nummer 4295262.

Bijdrage van f 17.000 aan herstel Beatrixpark

ZUID – Donderdag ontvangt wijk-wethouder H. Wals van stadsdeel Zuid een bedrag van f 17.000 van de Vereniging Vrienden van het Beatrixpark. Het bedrag is volgens voorzitter Van de Griend bedoeld om een deel van de stormschade die het park begin dit jaar heeft geleden te herstellen.

Het geld is afkomstig uit de contributiepot. De vereniging telt achthonderd leden, die jaarlijks minimaal een tientje betalen. Afgezien van de acties die ondernomen zijn tegen de RAI-uitbreiding en die het nodige geld hebben opgeslokt, is er toch nog een flink bedrag over. Donderdag wordt overlegd waaraan het geld precies besteed wordt.

30 oktober 1990 Stadsdeel Zuid

Manifestatie Beatrixpark tegen uitbreiding van RAI

ZUID - De vereniging 'Vrienden van het Beatrixpark' houdt zondag 23 augustus een manifestatie tegen de aantasting van dit park door de op stapel staande uitbreiding van de RAI. Het evenement is opgehangen aan het laatste openluchtconcert, dat deze zomer in het park wordt gegeven.

Na het concert, kunnen belangstellenden een wandeling maken naar het bedreigde gebied. Mevrouw Dubois, secretaris van de vereniging: „We willen de mensen laten zien dat het niet om

een klein stukje gaat, maar dat maar liefst één achtste van het park wordt aangetast, als de RAI gaat uitbreiden. De lelietuin zal er ook aan moeten geloven.”

De lelietuin ligt in de aan het Beatrixpark grenzende groene zoom, een overblijfsel van de Floriade-tentoonstelling, die daar in 1972 werd gehouden. Er staan niet alleen lelies, maar ook fraaie *prehistorische* bomen, 'meta sequoia's' genaamd. Deze naaldbomen worden prehistorisch genoemd, omdat ze uitgestorven werden gewaand, maar in China zijn teruggevonden. De groene zoom maakt officieel weliswaar geen onderdeel uit van het Beatrixpark, maar wordt wel als zodanig ervaren.

De vereniging keert zich ook tegen het plan om tussen het Sint Nicolaas Lyceum en de rijksweg naar Den Haag een parkeerterrein voor 773 auto's aan te leggen. En dat nog wel op het braakliggende terrein (de vereniging spreekt liever over *parkrand*) dat de 'Vrienden van het Beatrixpark' altijd graag bij het park hebben willen trekken.

Tegenwicht

Als tegenwicht voor de snode plannen van de RAI, heeft Arend Jan van der Horst, parkdeskundige en bestuurslid van de vereniging, een alternatief plan gemaakt, waarin de twee delen (braakliggend terrein en Beatrixpark) 'ineenvloeden' tot een water- en plantengebied. Hij wil de waterpartijen, grasvelden en paden doortrekken en lig- en speelweiden aanleggen, afgewisseld met een aantal 'intieme' terrassen, waarbij een fontein goed zou passen. Het plan, dat voorlopig nog een droombeeld is, zal binnenkort aan de gemeente worden aangeboden.

Maar voorlopig richt de strijd zich tegen de aantasting van het park door de RAI-uitbreiding. Mevrouw Dubois van de 'Vrienden': „Net als de buurtgroepen, die tegen de parkeeroverlast van de RAI ageren, vinden wij dat de RAI niet in een woonbuurt thuishoort en beter een plekje aan de rand van de stad kan zoeken. Want elke keer als ze uitbreiden, investeren ze weer kapitaal, waardoor ze steeds minder geneigd zullen zijn om te verkassen.”

De manifestatie van aanstaande zondag gaat om 13 uur van start. De voorzitter van 'Vrienden van het Beatrixpark', de heer P. van de Griend, de voorzitter van de Stichting Overleg RAI Buurten, de heer K. Claassen en parkdeskundige A.J. van der Horst zullen het woord voeren, waarna het Aurelia Saxofoonkwartet een concert zal geven.

De vereniging 'Vrienden van het Beatrixpark' heeft ook een fotowedstrijd georganiseerd. De foto's en dia's, die uiteraard met het park te maken moeten hebben, dienen vóór 15 september te worden ingestuurd (C. van der Lindenstraat 18). Een jury zal drie hoofd- en tien troostprijzen uitdelen.

• De aan het Beatrixpark grenzende lelietuin, die door de RAI-expansie wordt bedreigd

Vrienden van het Beatrixpark eisen herstel lelietuin

RIVIERENBUURT - De 'Vereniging Vrienden van het Beatrixpark' heeft zowel tegen de RAI als tegen de gemeente een kort geding aangespannen. Men wil daarmee bereiken dat de schade, die in het Beatrixpark is aangericht, zoveel mogelijk wordt hersteld. De gemeente en de RAI waren namelijk al begonnen met de voorbereidende werkzaamheden voor de bouw van de nieuwe hal.

Het verdriet de vereniging dat de lelietuin al geheel is vernield. Voorzitter P.C. van de Griend: „De ge-

meente heeft, nog vóór de bouwvergunning was verleend, de elf metasequoias gekapt. Verder hebben ze het nodige weggehaald: struiken, banken en het mooi aangelegde tegelplateau. Kortom, de hele lelietuin is vernield. De gemeente heeft destijds beloofd dat ze het zoveel mogelijk weer in oude staat zou terugbrengen, als de bouwvergunning zou worden geschorst. Dat is nu gebeurd en daar houden we de gemeente dus aan”, aldus Van de Griend.

De vereniging vindt de manier waarop de gemeente de schade wil herstellen volstrekt ontoereikend. „Ze zijn nu al bezig om de tegels

terug te leggen en ze willen wat gras zaaien en het terrein weer vlak maken. Het is dus niet zo dat ze absoluut niks doen, maar wij vinden het alleen te weinig. Vandaar het kort geding.” Het gaat er volgens hem niet om het onderste uit de kan te halen. „We willen toch iets meer dan alleen maar gras. We denken bijvoorbeeld aan het planten van wat jonge bomen in september en het terugplaatsen van de banken”, aldus Van de Griend.

Het kort geding vindt 9 augustus plaats en dient om half elf voor de Amsterdamse rechtbank aan de Prinsengracht.

Parkvrienden en RAI komen tot vergelijk

Schade Beatrixpark wordt toch hersteld

RIVIERENBUURT - De 'Vereniging Vrienden van het Beatrixpark' heeft het kort geding tegen de RAI en de gemeente ingetrokken. Beide partijen zijn het namelijk eens kunnen worden over het tijdelijk oplappen van dat deel van het park, dat met het oog op uitbreiding van de RAI alvast is omgeschoffeld. Die uitbreiding is, na bezwaarschriften uit de buurt, voorlopig opgeschort.

„We konden vrij snel tot overeenstemming komen”, zo rapporteert de heer Van der Griend, voorzitter van de vereniging. „We begrijpen ook wel dat het park niet onmiddellijk in de oude toestand kan worden teruggebracht, maar het terrein zal nu zodanig worden hersteld dat het weer als park kan worden gebruikt.”

De RAI, die het initiatief tot een vergelijk heeft genomen, heeft zich verplicht de volgende voorzieningen te treffen. De banken worden terug-

geplaatst, het zand wordt door grasplaggen vervangen en de paden worden gefatsoeneerd. Bloemen kunnen in deze tijd van het jaar niet gezaaid worden, maar daar heeft de gemeente een oplossing voor gevonden. Van der Griend: „Rondom het grasveld, waar tot voor kort bomen stonden, zal de gemeente grote ronde bloembakken plaatsen, zo'n tien in totaal.”

Als de RAI in het voorjaar nog steeds geen toestemming heeft gekregen voor de nieuwbouw, moet de gemeente nog een stapje verder gaan. Dan worden bloemen gezaaid en vindt verdergaand herstel van het park plaats. Mocht de RAI definitief niet kunnen uitbreiden, dan moet het park geheel in de oude situatie worden teruggebracht. De 'Vereniging Vrienden van het Beatrixpark' is tevreden met het behaalde resultaat. Van der Griend: „We hebben niet het onderste uit de kan willen halen, maar er wordt nu in ieder geval meer hersteld dan zich aanvankelijk liet aanzien.”

Buurt p. RAI. 3/8/98

Opening "Natte Vallei"

BEATRIXPARK: 1994

Toespraaktekst bij opening nieuw gedeelte Beatrixpark op 24 juni 1994, door Rita Weeda.

Het is mij een eer en genoegen deze opening te mogen verrichten. Bij veel mensen bestaat de indruk dat het Beatrixpark een betrekkelijk jong park is. Dat is slechts ten dele waar. Dit 'verborgen paradijsje', is een van de oudste moderne stadsparken van Amsterdam. Het is grotendeels aangelegd in de jaren dertig als werkverschaffingsproject. Een opvallend verschil met de oude stadsparken, zoals het Vondelpark en het Oosterpark is de grondslag. Vóór aanleg is het gebied nl. met zand opgehoogd, waardoor het bodemprofiel voor vele boom- en heestersoorten en vaste planten geschikt is. We hebben hier dan ook niet de problemen met het onderhoud van het park, die we bij het beheer van het Vondelpark tegenkomen als Stadsdeel Zuid. Ook zakt de bodem niet en is er geen sprake van wateroverlast! Omstreeks 1972 is het Beatrixpark in het kader van de Floriade aanmerkelijk uitgebreid en verfraaid, met een bijzondere en zeer gevarieerde beplanting.

Ik vind het vooral leuk om deze opening te mogen verrichten omdat ik als gemeenteraadslid betrokken ben geweest bij de ontstaansgeschiedenis van dit nieuwe gedeelte. In die tijd heb ik de degen gekruist met o.a. Juditj Fluks, Saar Boerlage en Carel Claassen over de uitbreiding van het RAI-complex met de parkhal.

Carel Claassen sprak mij laatst nog aan en zei: "Herinner je je nog die avond bij jou thuis, toen wij als Stichting een aantal voorwaarden formuleerden, die minimaal bij de uitbreiding van RAI dienden te worden vervuld". Naast het behoud van de 'kruidentuin' en parkeerbeheer voor de buurt, was dat de compensatie van het verlies van 3,2 ha aan groen.

Er lag overigens nog een van eerdere datum daterende uitspraak bij de uitbreiding van de RAI met de Holland Hal, waarin ook werd gesteld dat het verlies van groen

gecompenseerd diende te worden. Bij de behandeling in de gemeenteraad heeft dit een belangrijke rol gespeeld, en is er bedongen dat er compensatiegroen zou worden aangelegd ten noorden van de A10, aansluitend aan het RAI-complex en het oude parkgedeelte (kostenverdeling RAI 40%, Grondbedrijf 60%, in totaal vijf en een kwart miljoen gulden). Maar dat was niet het enige strijdpunt. Ook de kapvergunning van 853 bomen waaronder 11 metasequoia's die vooruitlopend op de vergunning elders zijn geplant, was onderwerp van heftige strijd. Zoals dat ook met de bouwweg, die over het grondgebied van Zuid liep, het geval was. Maar hoe verdeeld men ook was over de uitbreiding van de RAI, zo constructief is de samenwerking tussen overheid en buurt geweest bij de inrichting van het 'compensatiegroen'.

Het nu uitgevoerde ontwerp is door een commissie, waaraan ook de Vrienden van het Beatrixpark deelnamen, geselecteerd uit drie inzendingen. Op 8 december 1992 werd de 'raadsvoordracht ontwerp Compensatiegroen Beatrixpark' goedgekeurd door de Stadsdeelraad Zuid. Hoewel er tijdens het voorbereidingsproces onverwacht bezuinigd diende te worden op het ontwerp (maar dat gebeurt wel vaker), is er een zeer fraaie en in mijn 'leke'-ogen unieke uitbreiding van het park gerealiseerd. De uitbreiding langs de A10 betreft 4 hectare, waardoor het park 22 hectare groot is geworden.

In het kader van deze uitbreiding zijn er vele tienduizenden m² grond verplaatst en 750 bomen, 26.000 heesters en enkele duizenden vaste planten geplant. Tevens zijn er enkele duizenden rietplanten langs de vijveroever in de natuurtuin geplant en vele waterplanten in de vijver. Opvallend zijn de glooiingen en uitzichtpunten in het park en het vrij grote aantal grote bomen dat geplant is, waardoor het park al veel 'body' heeft, vooral ter hoogte van de RAI. Een eveneens opvallend element is de natte vallei (natuurtuin) met zijn cascades en zijn ecologisch karakter gezien de beplanting. Een aantal steigers voor 'vissers' is ook toegankelijk voor invaliden. Door

het bijzondere karakter is er in dit gedeelte van het park geen plaats voor honden. Er is een reservering gemaakt voor een theehuis. Of dat er komt is afhankelijk van mogelijke exploitanten.

Rest mij een aantal mensen en instellingen die een bijzondere bijdrage hebben geleverd aan de totstandkoming van deze uitbreiding te bedanken.

Dank aan:

de Vereniging Vrienden van het Beatrixpark voor de constructieve samenwerking tijdens het ontwerp- en aanlegproces. Met name professor Lever voor zijn inbreng op sortimentsgebied. (Op voorstel van hem is er een aantal bijzondere soorten geplant);

het Nicolaaslyceum voor zijn medewerking aan de herprofilering van de Irenestraat (zuidelijk deel, nieuwe uitgang gemaakt en hek verplaatst) en voor de gastvrijheid, verleend voor overleg met buurt, naar aanleiding van de aanvraag kapvergunning. Zuid biedt dan ook aan het Nicolaaslyceum sportveldattributen, nl. een volleybal- en een tennisnet en twee basketbalpalen;

het WTC, voor verlenen gastvrijheid voor de inspraakavond (± 100 mensen);

de RAI-directie als medefinancier (en het Gemeentelijk Grondbedrijf);

het Stadsdeel Rivierenbuurt en RAI-directie c.s., betrokken bij de aansluiting van hun ontwerp op onze inrichting;

wethouder Herman Wals, voor de zeer goede bestuurlijke bemoeienis;

de mensen die verantwoordelijk waren voor ontwerp (buro Hollandschap) en de technische voorbereiding nl. buro Witteveen en Bos en betrokken ambtenaren, respectievelijk de uitvoering, te weten aannemer Seignette en betrokken mensen van de Stadsdeelorganisatie.

Zo mooi zal het er in de toekomst niet meer uitzien.

Verhuizing kruidentuin in Beatrixpark door metrolijn

Van onze buurtredactie

Mogelijk zal de kruidentuin in het Beatrixpark moeten verhuizen als gevolg van de aanleg van de Noord-Zuid-metrolijn. Volgens de plannen van het gemeentevervoerbedrijf zal een metrostation komen op de plaats waar nu de kruidentuin ligt. Aanvankelijk was er sprake van een tijdelijke verhuizing, maar omdat de bouwtijd vier jaar duurt is het beter de tuin maar één keer te verhuizen. Het voorstel is om de tuin aan te leggen in de haven van de Boerenwetering.

Dit alles staat in het rapport 'Ecologisch advies Noord/Zuidlijn - Beatrixpark' dat is geschreven door het bureau stadsecologie. Het gaat over de gevolgen voor het Beatrixpark als de metro daar zal lopen en bovendien een station wordt aangelegd. Het werd vorige week aangeboden aan wethouder Bakker van verkeer en aan de Vereniging Vrienden van het Beatrixpark. De vereniging verzet zich tegen de aanleg van de metro door het park.

„In het rapport staat dat het park na de werkzaamheden weer aardig kan worden hersteld,” zegt R. van Waard van de Vereniging Vrienden van het Beatrixpark. „Dat komt me niet ongeloofwaardig voor. Er staan een aantal concrete adviezen in en als

De kruidentuin in het Beatrixpark zal mogelijk moeten verhuizen.

Foto: Jaap Wals

die worden uitgevoerd zal het park aardig herstellen. Maar dat zal pas na vier jaar werkzaamheden zijn. Bovendien hebben de bomen en planten dan vijf à tien jaar nodig om weer zo te groeien dat je zal zeggen: het park is hersteld.”

Volgens Van Waard betekent het verschijnen van het rapport dat de gemeente ook de morele verplichting heeft de adviezen daadwerkelijk uit te voeren. „Bovendien zorgt het rapport er voor dat het Beatrixpark onder de aandacht wordt gebracht. Ik denk dat het een tamelijk onbekend park is, ook voor raadsleden die er straks een beslissing over nemen. Maar nu kunnen ze er niet meer omheen.

Daar ben ik gelukkig mee.”

Aan de andere kant vreest Van Waard dat het rapport als legitimatie zal dienen van de plannen. „Dat is jammer, want de aanleg van de metro is niet de grootste bedreiging van het park. Dat is de aanleg van het station. Daarom zeggen we ook; als die metro er toch komt moet er geen station komen. Dat station zal trouwens weinig passagiers trekken.”

Van Waard vreest dat door de aanwezigheid van het station het park een gewilde lokatie zal worden om kantoren te bouwen. Het ligt al op de Zuid-as en is met het metrostation natuurlijk erg goed bereikbaar.

Voorzitter Roelof van Waard als doodgraver na het inleveren van weer een stukje park

Ook in 1983 wilde men de Kruidentuin al kwijt!

Vrienden van Beatrixpark willen behoud kruidentuin

NIEUW-ZUID - De Vereniging Vrienden van het Beatrixpark willen dat de Artsenhof, een unieke kruidentuin, behouden blijft voor het Beatrixpark. In verband met de vernielingen wil de gemeente de kruidentuin in het Beatrixpark opheffen en gedeeltelijk verplaatsen naar het Amstelpark.

Om een eind te maken aan de vernielingen in de kruidentuin heeft de vereniging een aantal maatregelen op papier gezet. Het fietsen door de tuin te zou verminderd kunnen worden door het plaatsen van een fietsenrek bij de ingang. Verder pleit de vereniging voor beperkte openingstijden en een duidelijk bord met de tekst 'Verboden voor honden'.

De gemeente heeft inmiddels toegezegd binnenkort een gesprek met de

Vrienden van het Beatrixpark te arrangeren om te praten over de argumenten en suggesties van de vereniging.

De kruidentuin bevat een groot aantal kruiden, vooral geneeskrachtige, en verscheidene zeldzame beschermde planten. Aan het aanleggen van de kruidenhof gingen jaren van experimenteren vooraf. De meeste in de tuin aanwezige planten en kruiden vragen om een bijzondere samenstelling van de grond en een optimale ligging.

Net zoals in andere delen van het park en in parken in het algemeen wordt er ook in de kruidentuin flink vernield. De Vrienden van het Beatrixpark zien dat echter niet als reden om de tuin te laten verhuizen naar het Amstelpark. Volgens de leden van de vereniging wordt er in het Amstelpark, ook in de afdeling 'Bedreigde Flora' net zoveel vernield als in het Beatrixpark.

Wel heeft de vereniging een lijstje opgesteld van argumenten om de

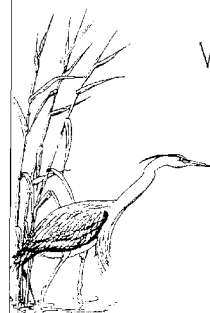
kruidentuin voor het Beatrixpark te behouden. Zo is de kruidenhof in het Beatrixpark makkelijker te bereiken dan die in het Amstelpark en vormt de Artsenhof een gewilde attractie onder Rai-Congres-gangers en studieobject voor praktiserende artsen en studenten medicijnen waarvan er heel wat in de buurt wonen. Bovendien is er bij het Amstelpark veel minder parkeergelegenheid.

Als laatste argument om de kruidentuin niet te verplaatsen noemt de Vereniging Vrienden van het Beatrixpark het feit dat de tuin helemaal niet te verplaatsen is. Een groot deel van de planten zou een verhuizing niet overleven.

Metrostation

IN HET BEATRIXPARK

- 2 -

Vereniging Vrienden van het Beatrixpark

OPEN BRIEF AAN DE WETHOUDER
R.O.

Betreft: Noord-Zuidlijn

Amsterdam, 6 oktober 1996.

Geachte heer Stadij,

Aan de leden van de Cie. van Bijstand Verkeer etc. heb ik een briefje geschreven, dat eigenlijk (ook) aan u zou moeten zijn gericht omdat het een ruimtelijke orderingsaangelegenheid betreft. Het gaat over de planologische effecten op langere termijn van een station in het Beatrixpark. Ik voeg daarom een afschrift bij.

Hier wil ik het hebben over een aspect, dat u ook in persoon aangaat omdat u daarover in het openbaar markante uitspraken heeft gedaan. Dat gaat niet over de tracé-keuze van de M.Z.-lijn, maar over de vraag waarom hij er überhaupt moet komen. Waar verluidt wil geen politicus in Amsterdam het daar meer over hebben. Toch probeer ik het.

Twee van de sterkst lijkende pijlers waarmee u de noodzaak van de lijn heeft verdedigd zijn: 1. Versterking van de werkgelegenheid in het centrum; 2. Beter toegankelijkheid van de binnenstad.

Maar wat lees ik kortgeleden in de krant? "Het is voor de overheid een onmogelijke opgave het vertrek van bedrijven uit de binnenstad tegen te gaan. Daarvoor beschikken wij niet over de middelen. Andere factoren en krachten dan overheidsingrijpen sturen deze processen". (Hopelijk geef ik de essentie van uw statement correct weer). Aldus verkondigt de wethouder R.O. van Amsterdam.

Accoord. Misschien bent u nu wel weer wat al te pessimistisch - vind ik als oud-planoloog - maar goed. U zult dan toch moeten toegeven, dat een belangrijke onderbouwing van de noodzaak van de M.Z.-lijn door uzelf is verwijderd, om het zo maar te zeggen.

Blijft als argument: betere toegankelijkheid van de binnenstad. Voor wie dan? Het is beter dat wat te preciseren. Deze en soortgelijke discussies worden veel te vaak en veel te lang gevoerd in de vorm van algemeenheden en slogans (typierend voorbeeld: de heer van der Kolk van de K.v.K.).

Voor wie dan? Niet voor de inwoners van Zaanstad en Purmerend noch voor de werknemers op Schiphol-Oost, noch voor de Amstelverers. Want daar gaat die lijn niet naar toe (of héél misschien pas héél veel later).

En de bewoners dan van de Stadionbuurt en de Rivierenbuurt of De Pijp? Hebben zij groot belang bij de metro en wordt hun verbinding met het Centrum beter? Als de M.Z.-lijn er komt gaan de tramlijnen 24 en 25 niet naar de stad in, maar gaan met elkaar een zgn. tangentiale lijn vormen. Laten wij nu eens bekijken wat dat betekent. Een bewoner van de omgeving Stadionweg of de Churchilllaan wil naar de Bijenkorf, Magna Plaza of C. & A. (ik noem maar iets). Hij of zij moet dan met de tram naar de Geintuurbaan, lopen naar de ingang van de metro, 15 meter dalen en lopen naar het perron. Dan wachten tot de trein komt (Wachten en overstappen zijn de pestilenties van het openbaar vervoer) en dan? Ja wat?.

Bij de Dam ("hart van Nederland") is géén halte voorzien. Dus weer 15 meter omhoog en eruit bij V. & D. en een paar honderd meter lopen. Of: doorrijden naar het O.S. en dan teruglopen (bijvoorbeeld voor een concert in de Beurs van Berlage). Tel uit je winst.

En ook huiswaarts weer met behulp van deze hink-stap-sprongmethode. Waarlijk een op-en-neertje met handicaps! Derkt u echt, dat ik nog een koffiezetapparaat (of zo) ga kopen bij de Bijenkorf. Nou, schiet niet. Dan niet meer.

Wat is nu die verbeterde bereikbaarheid van de binnenstad? Onzin. De aanleg van de M.Z.-lijn gaat een doodklap voor de binnenstad betekenen met die veel te grofmazige halteafstanden en vermindert de toegankelijkheid. Leuk resultaat van het investeren van f. 1,6 miljard (zal wel 2,5 miljard worden). Bezint eer u begint. Een cliché? Zeker, maar zéér waar.

O, de voorbereidingen zijn al ver gevorderd? Denk dan aan een andere wijsheid: Beter ten halve gekeerd dan ten hele gedwaald. U kunt nu terug.....

Secretariaat:

Henriëtte Bosmansstraat 24-hs,
1077 XB Amsterdam

Hoogachtend

Mrs. R. van Waard, voorzitter

postgiro 4197162 inv. Van Vrienden van Beatrixpark

Rekening van baten en lasten 1985

Inkomsten

contributies	f. 6098,35
rente giro	" 491,12

f. 6589,47

Uitgaven

activiteiten	f. 748,80
publiciteit	" 3854,83
kantoor	" 102,30
diversen	" 386,85
positief saldo	" 1496,69

f. 6589,47

Zie aangehechte verklaring.

Zo zag de begroting er destijds uit

Noord-Zuidlijn

EN DE RAI

Hier volgt de tekst zoals gepresenteerd door de heer Ing J.J. Rog, adjunct-directeur RAI Amsterdam, tijdens de inspraakavond Noord-Zuidlijn op 13 september j.l..

"In de discussie rondom het tracé van de Noord-Zuidlijn heeft Amsterdam RAI zich tot nu toe niet zeer nadrukkelijk gemeld.

Het was en is voor ons nog steeds duidelijk dat het tracé vlak lang het Amsterdam Rai complex zal lopen en dat er een station gesitueerd zal worden vlak bij de RAI. Wij zijn daar dan ook zeer enthousiast over.

Dat ligt voor de hand, als je, naast het beperken van het autoverkeer, denkt aan een goed functionerend openbaar vervoer naar een faciliteit als de RAI, met een zo belangrijke stedelijke functie. Meer dan 2,2 miljoen mensen bezoeken jaarlijks de RAI. Van die 2,2 miljoen zijn tussen de 4 en 500.000 mensen, die als potentiële Noord-Zuidlijn reiziger kunnen worden aangemerkt. Deze aantallen zijn door DRO in overleg met de RAI vastgesteld, maar niet verwerkt in de rapporten zoals die nu ter inzage liggen.

Wij verwachten ook bij een optimale verbinding door middel van deze Noord-Zuidlijn, evenals toentertijd bij de ingebruikneming van het NS RAI station, een duidelijke vermindering van het autogebruik door onze bezoekers.

Wat ik ook naar voren wil brengen is het economische belang van de RAI voor Amsterdam. Iedere gulden omzet van de RAI levert drie gulden omzet op voor Amsterdam, oftewel de omzet die door de RAI voor het Amsterdamse bedrijfsleven gegenereerd wordt, bedraagt ruim 600 miljoen gulden per jaar.

Wij laten dan ook nu, in deze inspraakronde, wel onze mening nadrukkelijk horen.

Amsterdam RAI wil een tracé met een station op of beter gezegd onder het Europeplein aan de voorzijde van het complex.

In het voorkeustracé door de Boerenwetering zal het RAI-station gesitueerd worden in het Beatrixpark, aan de achterzijde van de RAI, op zo'n 800 meter van onze hoofd-entrees.

Door deze keuze heeft u, naast de RAI, een belangengroepering tegen u in het harnas gejaagd, die bang is dat, als het Beatrixpark eenmaal een metrostation heeft, kantoren en mogelijk tentoonstellingshallen wel snel zullen volgen.

Amsterdam RAI heeft belang bij een metrostation vlak bij het complex, maar niet in het park. Amsterdam RAI wil ook niet uitbreiden in het park, zoals sommigen beweren. Onze eerstvolgende en tevens laatste uitbreiding komt als alles mee zit, aan de andere kant.

Het Ferdinand Bol-tracé met een metrostation aan de voorzijde van ons complex, dichtbij de hoofd-entrees van de RAI en mogelijk met een ondergrondse verbinding, heeft daarom dan ook onze absolute voorkeur."

■

Plan voor autoweg door Beatrixpark

Geachte buurtbewoner,

Ons Beatrixpark wordt opnieuw bedreigd! Nog geen jaar nadat de voorgenomen doorsnijding van het park door de Noord-Zuidlijn plus de bouw van een station onder de Kruidentuin is afgewend, doemt een nieuw gevaar op aan de horizon. Velen van U zal het bekend zijn dat de Gemeente bezig is met de ontwikkeling van een nieuw grootstedelijk project langs de A-10, de Ringweg, in de buurt van het World Trade Center; genaamd Masterplan Zuidas.

In dit plan is onder andere voorzien in het aanleggen van nieuwe afslagen van de Ringweg naar de Van Leyenberghlaan en Beethovenstraat. Laatstgenoemde afslag, dat wil zeggen de "noordelijke", die dwars door het nieuwe deel van ons park zou moeten komen, zou oorspronkelijk over ± 11 jaar worden aangelegd. Door de Centrale Stad (= de Gemeente) wordt nu voorgesteld dit naar voren te halen in de tijd. Dus moet deze afrit al in de eerste fase worden gebouwd. Dit betekent, dat het pas aangelegde nieuwe parkgedeelte vrijwel zeker in zijn geheel wordt opgeofferd voor het aanleggen van een autoweg, terwijl op korte termijn geen concreet uitzicht op een redelijke compensatie voorhanden is.

Tegen dit aspect van de Zuidas hebben wij ernstige bezwaren en wij willen dat met kracht aan de Gemeente laten weten. Zeer binnenkort gaat de desbetreffende Raadscommissie hierover praten. Wij hebben ons standpunt en onze argumenten neergelegd in een uitvoerige brief, die wij gaan toezenden aan de leden van de Commissie van Bijstand Ruimtelijke Ordening.

Wat wij nu van U vragen is om óók een brief te schrijven aan de Gemeente. Een brief met daarin uw eigen bezwaren en/of blijk van verontwaardiging/ontzetting over de aantasting van ons Beatrixpark. Maakt u het zo lang of kort als u wilt. Van groot belang is het feit dat U 't doet! Wij zullen uw brief onder de leden van de Commissie van Bijstand verspreiden.

F vele brieven naar ook nu een door
meer dan één persoon ondertekend
Vereniging Vrienden van het Beatrixpark

Om U wat bij te staan raden wij u aan een paar hoofdzaken in het oog te houden:

■ Als belangrijk motief om de afslag door het Beatrixpark aan te leggen wordt door de Gemeente aangevoerd dat Buitenveldert hierdoor wordt ontlast van autodruk. Dit is een argument dat nergens op slaat. Gewoon kolder! Iedere verkeersdeskundige weet dat je door de capaciteit voor auto's te vergroten juist méér auto's aantrekt. Dit geldt voor parkeerplaatsen in de Binnenstad of in Zandvoort, hetzij voor verbreding van de A-2 naar Utrecht, et cetera. Dat is dus het tegendeel van wat men zegt te beogen.

■ Wéér valt een "planologische slagschaduw" over ons Beatrixpark. Eerder moesten wij het onderspit delven tegen de uitbreidingsplannen van de RAI (Hollandhal in 1979 en de Parkhal in 1986) of zwaar in de verdediging tegen de Metrostationsplannen van de Noord-Zuidlijn (1995). Terwijl deze laatste dreiging nog maar net is afgewend, doemt dus het plan voor de autoweg door het park op. Bij deze fundamentele keuze tussen groen en autoweg dient de Gemeenteraad zich principieel op te stellen en vast te houden aan haar eerder ingenomen standpunten: GEEN AANTASTING VAN HET BEATRIXPARK.

Als U dat allemaal veel te ingewikkeld overkomt, het nagaan van al die plannen van de Gemeente in-en-om je huis is tegenwoordig bijna een dagtaak, dan kunt u natuurlijk ook gewoon een kort briefje schrijven met daarin zoets als: "Ik ben een vriend van het Beatrixpark en deel het standpunt van de Vrienden van het Beatrixpark tegen de aanleg van de 'derde afslag' van de A-10 door ons fraaie park", of iets dergelijks.

Wacht vooral niet te lang met schrijven. Echt, elke brief helpt!

Stuur uw brief op naar:

Secretariaat van de Vereniging voor de
Vrienden van het Beatrixpark
p/a Mevr. Ubels-Veen
Henr. Bosmansstraat 24
1077 XH Amsterdam

WIJ ZORGEN VOOR DE VERZENDING VAN ALLE BRIEVEN NAAR DE POLITICI.

En dan is er nog een manier om op te komen voor het park. Dat is door lid te worden van onze vereniging. Dat kan door minimaal f 10,- over te maken op giro (Postbank) 42 95 262, ten name van de penningmeester van de Vrienden van het Beatrixpark. Binnenkort hopen wij dat ons duizendste lid zich aanmeldt. Bent U dat? Denk er eens over na.

Inmiddels verblijf ik,

Met vriendelijke groet,

R. van Waard,
voorzitter.

Monumentenstatus

GEMEENTELIJKE MONUMENTENSTATUS

datum vergadering
28 juni 2005
D.I.V. nummer
05.8733
naam document

Besluit Dagelijks Bestuur

betreft
aanwijzing Beatrixpark tot beschermd gemeentelijk monument

Het Dagelijks Bestuur van het stadsdeel ZuiderAmstel,

Gezien de aanvraag van de Vereniging Vrienden van het Beatrixpark tot aanwijzing van het Beatrixpark tot beschermd rijksmonument d.d. 23 juli 2004;

overwegende dat zowel het Bureau Monumenten&Archeologie als de Amsterdamse Raad voor de Monumentenzorg adviseren dat het Beatrixpark niet in aanmerking te laten komen voor de rijksmonumentenstatus maar het wel op de lijst van beschermde gemeentelijke monumenten te plaatsen;

gelet op artikel 3, eerste lid van de Monumentenverordening ZuiderAmstel 2000;

BESLUIT:

1. het Beatrixpark, kadastraal bekend als Gemeente Amsterdam AB, sectie AB, nummers 2177 en 2366 (beide gedeeltelijk), te weten het deel dat is gelegen tussen het ZuiderAmstelskanaal aan de noordwestzijde, de stadsdeelgrens met Amsterdam OudZuid aan de noordoostzijde, de grens met het grootstedelijk gebied Zuidas aan de oost- en zuidkant en de Beethovenvijver aan de westzijde, als beschermd gemeentelijk monument op de gemeentelijke monumentenlijst te plaatsen;
2. de bescherming te richten op de parkaanleg, omvattende de padenstructuur, waterlopen en bosschages.

stadsdeelsecretaris

P. A. Menting

voorzitter

E. Kolderhof

De handelend ambtenaar zendt een afschrift van dit besluit aan: Vereniging Vrienden van het Beatrixpark, Bureau Monumenten&Archeologie, Amsterdamse Raad voor de Monumentenzorg, afdeling Parken, Groen en Sport, Projectbureau Zuidas, leden van de raadscommissie II

Een belanghebbende die zich niet met dit besluit kan verenigen kan hiertegen op grond van artikel 7:1 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) een bezwaarschrift indienen. Een bezwaarschrift dient binnen zes weken na de verzenddatum van dit besluit te worden ingediend bij het dagelijks bestuur van het stadsdeel ZuiderAmstel, t.a.v. de afdeling Juridische Zaken, Postbus 74019, 1070 BA Amsterdam. Het bezwaarschrift dient te voldoen aan een aantal voorschriften: het dient te worden ondertekend en bevat ten minste de naam en het adres van bezwaarde, de dagtekening, een omschrijving van het besluit waartegen het bezwaar is gericht en de gronden van het bezwaar. Het indienen van een bezwaarschrift heeft geen schorsende werking. In geval van onverwijld spoed kan hangende de bezwaarschriftenprocedure een verzoek om voorlopige voorziening worden ingediend bij de voorzieningenrechter van de Rechtbank Amsterdam, Sector Bestuursrecht Algemeen, afdeling voorlopige voorzieningen, Postbus 75850, 1070 AV Amsterdam.

stadsdeel ZuiderAmstel

Hier gaat de aanvraag voor de monumentenstatus op de bus

Van Jubileumboek

TOT MONUMENTENSTATUS

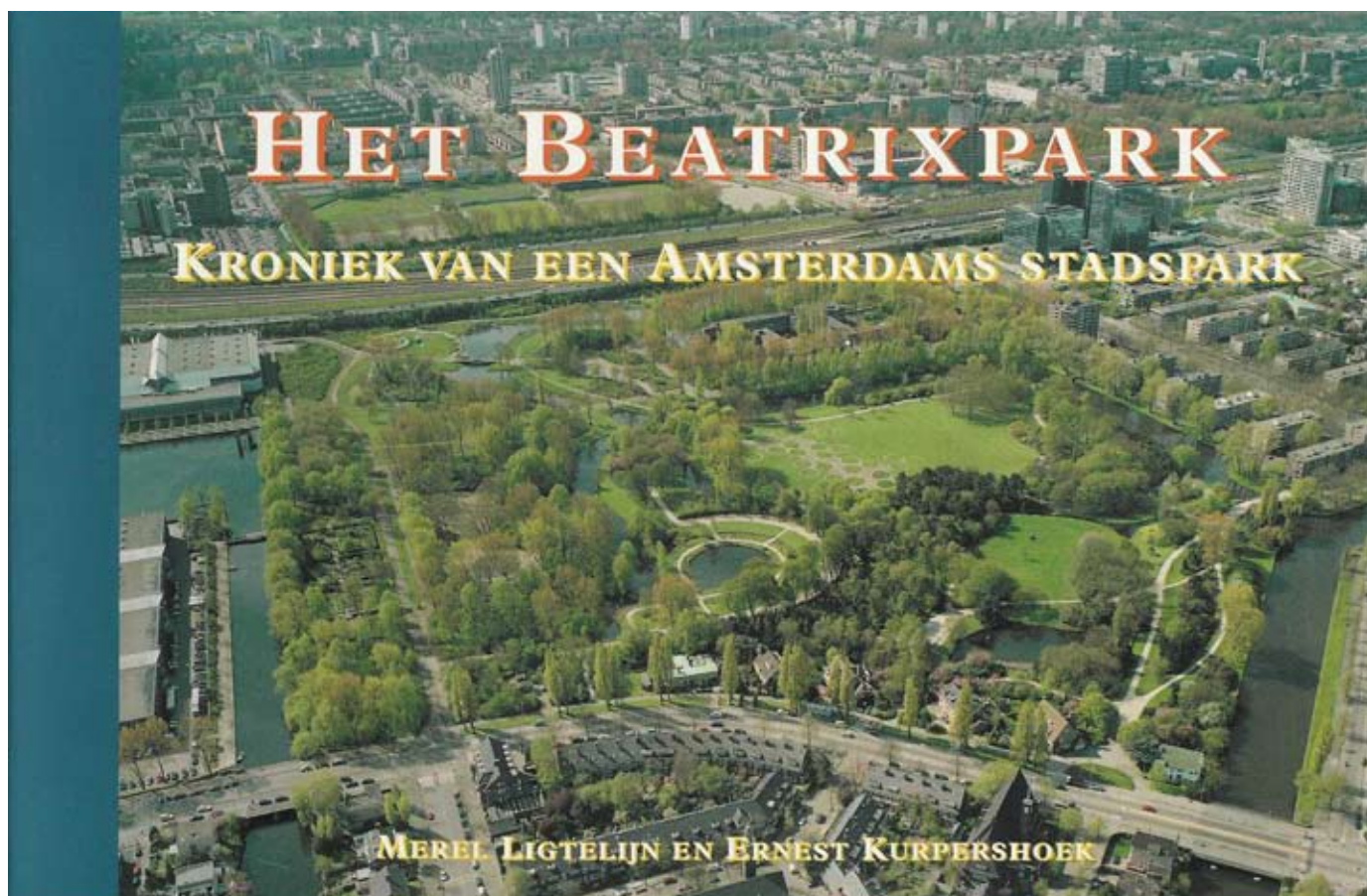
In 2002 heeft de vereniging aan drs. Mireille Dosker de opdracht gegeven voor een cultuurhistorische beschouwing van het Beatrixpark.

Die analyse wilde de vereniging gebruiken voor de aanvraag van de Rijksmonumentenstatus om zo sterker te staan in de verdediging van het park tegen de dynamisch oprukkende bebouwing van de Zuidas, zoals dat eerder noodzakelijk was geweest tegen de uitbreidingen van de RAI.

Haar rapport van maart 2003 heeft als basis gediend voor die aanvraag. De Rijksmonumentenstatus bleek onhaalbaar vanwege de 'leeftijd' van het park en de veranderingen die hebben plaatsgevonden tijdens de Floriade van 1972. De gemeentelijke monumentenstatus is dus wel verleend in 2005.

De interessante historische verkenningen hebben in 2005 geresulteerd in de uitgave van het onderstaand mooie Jubileumboek met DVD over het Beatrixpark.

Het boek is nog steeds voor 10 euro verkrijgbaar bij het secretariaat, Willem Pijperstraat 35, tel. 020 662 02 27 of allegro@xs4all.nl

'Bomen voorbarig gekapt op Zuidas'

door Daphne van Dijk

AMSTERDAM, dinsdag
Twee jaar geleden moesten exact 257 prachtige bomen in het Beatrixpark wijken voor de alsmat uitdijende Zuidas. Doel: een stuk land bouwrijp maken voor kantoren. Maar de bouwplannen staan op losse schroeven en het stuk grond ligt nu braak. De vereniging Vrienden van het Beatrixpark stapte vandaag naar de Raad van State. „We willen dat er voortaan pas gekapt wordt als er ook echt gebouwd gaat worden”, aldus de voorzitter.

In 2007 leken de plannen concreet om een hoofdkantoor van chemieconcern AkzoNobel en een van advocatenkantoor Allen & Overy te vestigen op een stukje Beatrixpark tussen de A10, Prinses Irenestraat en de Beethovenstraat. De gemeenteraad stemde ermee in, ook al moesten daarvoor 257 bomen wijken waar veel bijzondere vogels in broeden. „Verantwoordelijk Groen-Links-wethouder Maarten van Poelgeest blijkt niet zo groen als het hier om gaat”, stelt Marleen Munniksma, voorzitter van de Vrienden van het Beatrixpark.

Ongeveer zestig mensen of organisaties, waaronder de Vrienden, tekenden bezwaar aan tegen de kap. „Wij hebben nog aangevoerd dat er een grote economische crisis aan zat te komen en het dus de vraag was of de bedrijven nog wel geld hadden voor een nieuw kantorencomplex, maar daar is niet naar geluisterd.”

„In 2009 werd duidelijk dat Allen & Overy niet ging bouwen en AkzoNobel hun bouwplannen even in de ijskast moest zetten. De bomen zijn dus voorbarig gekapt”, stelt Munniksma.

Het kaalgelagen bouwterrein, nu al omgedoopt tot AkzoNobelweide, ligt er troosteloos bij. Onder druk van de Vrienden van het Beatrixpark is het terrein tijdelijk ingericht met een paar bankjes en klimopwandjes met op de grond een aantal van de gekapte bomen. En er is gras ingezaaid. „Het was zo'n mooi stukje park met een prachtige waterval. De bomen vormden een goede buffer tussen het lawaai van de A10 en de woonhuizen. Het is nu allemaal weg.”

Naast de 257 bomen staan er nog 320 exemplaren op de lijst om weggehaald te worden voor andere bouwplannen. „Voor alle duidelijkheid, we zijn niet tegen uitbreiding van de Zuidas. Wel tegen de manier hoe het gebeurt. Wij vinden dat er pas gekapt moet worden als alle procedures zijn afgerond en plannen concreet zijn én dat er elders

groen gecompenseerd moet worden. De laatste jaren is er een onzorgvuldige kaalslag gaande en het einde ervan is nog niet in zicht. We hopen dat bij de Raad van State ons beroep tegen de gemeente Amsterdam gegrond wordt verklaard”, aldus de voorzitter van de Vrienden van het Beatrixpark.

• **Marleen Munniksma, voorzitter van de Vrienden van het Beatrixpark, voor het braakliggende bouwterrein waar vele bomen voorbarig zijn gekapt.** FOTO: HANS PETERS

Kapvergunning:

Terrein Europaboulevard, President Kennedylaan, Jacob Soetendorpstraat W15/0009-2008, kappen van 14 bomen (6 Platanus acerifolia's, 3 Malussen (sierappel), 2 prunussen (pruim) en 3 Sorbussen (gewone lijsterbes)(08-08-2008);

Terrein Beethovenstraat, Prinses Irenestraat en Ringweg A10 (Beatrixpark) – W15/0014-2008, kappen van 226 bomen (13-08-2008).

Ontvangen Kapvergunningen:

Terrein Beethovenstraat – W15/0016-2008, kappen van 3 bomen (Canadese Populier); 23/7/2008

Ontvangen kapvergunning aanvraag:

Beethovenstraat – W15/0014-2008, kappen van 226 bomen. 16/7/2008

Op het volgende adres kunt u de hier gepubliceerde aanvragen inzien: Weesperplein 4, kamer 322, telefoon 020-5513 420/484 geopend op werkdagen van 9.00 tot 12.00 uur, indienen bouwvoorstellen en aanvullende gegevens: van 9.00 tot 12.00 uur; indienen dossiers archief na telefonische afspraak: 020-5513.419/427

Vrienden van het Beatrixpark hebben nieuwe voorzitter

ZUIDERAMSTEL - Marleen Munniksma is gekozen tot voorzitter van de Vereniging Vrienden van het Beatrixpark tijdens de jaarvergadering op 23 april. Munniksma heeft zich als bestuurslid de afgelopen jaren vooral ingespannen om de positie van het Beatrixpark binnen de Zuidas veilig te stellen.

De aftredende voorzitter, Herman Wals, blijft nog een jaar aan als bestuurslid om het onderzoek naar de monumentenstatus voor het park te begeleiden. Verder nam Gerard Heij op de jaarvergadering

ring afscheid als bestuurslid. Zijn plaats wordt ingenomen door Willem Smit. Tijdens de ledenvergadering van de Vrienden van het Beatrixpark is professor Jan Lever tot erelid benoemd vanwege zijn verdiensten voor het park en de vereniging. Als deskundige op bomengebied verzorgt hij rondleidingen door het Beatrixpark. Onlangs is een boekje van Lever verschenen met bomenwandelingen door Amsterdam Zuid. Een van deze wandelingen is geheel aan het Beatrixpark gewijd.

Uit de Echo van 1 mei 2002

Reden genoeg

OM TE VIEREN

Vereniging Vrienden

VAN HET BEATRIXPARK

Het Beatrixpark is één van de oudste moderne stadsparken van Amsterdam. Het park is grotendeels als werkverschaffingsproject aangelegd en voor publiek geopend in 1938. Door de bouw van de RAI in 1961 kwamen de eerste veranderingen, de zogenaamde plasvijver moest worden verplaatst en werd het huidige kinderbadje.

Ten behoeve van de Floriade in 1972 in Amstelpark en Beatrixpark werd o.a. de Artsenijhof (kruidentuin) aangelegd. De uitbreiding van de RAI in het park is in 1994 gecompenseerd met een terrein langs de ringweg, de Natte vallei. Momenteel is het park ca. 24 hectare groot. Het park is een schakel in de groene verbinding tussen de Amstelzone en het Amsterdamse Bos. In 1981 is de Vereniging Vrienden van het Beatrixpark opgericht om het park tegen uitbreidingen van de RAI te beschermen en goed beheer en onderhoud te stimuleren.

WWW.VRIENDENBEATRIXPARK.NL

Op naar de 1200

LID WORDEN

Het Beatrixpark is een kostbaar plekje groen in de stad. Maar het ligt op een eveneens kostbare plek, in economische zin.

De Vereniging Vrienden van het Beatrixpark zet zich onder meer in voor het behoud van het park. De vereniging telt nu bijna 1.200 leden. Maar we zouden graag zien dat dit aantal stijgt zodat we in de toekomst sterk zullen staan. Kent u mensen in uw omgeving die enthousiast zijn over het Beatrixpark, attendeert u ze er dan op dat zij voor € 5 lid kunnen worden. U kunt dit strookje aan hen geven. Aanmelding via de website is ook mogelijk.

TWEEMAAL PER JAAR
ONTVANGT U DE
NIEUWSBRIEF EN U
WORDT UITGENODIGD
DE JAARLIJKSE
LEDENVERGADERING BIJ
TE WONEN

Ondergetekende meldt zich hierbij aan als lid van de
Vereniging Vrienden van het Beatrixpark

(Hr/Mw)

NAAM

E-MAIL ADRES

ADRES

POSTCODE & WOONPLAATS

TELEFOONNUMMER

HANDEKENING

STUUR DIT STROOKJE NAAR:

VERENIGING VRIENDEN VAN HET BEATRIXPARK T.A.V. Mw. M.J.K. LOUISE, W. PIJPERSTRAAT 35, 1077 XL AMSTERDAM

U ONTVANGT DAN EEN ACCEPTGIRO WAARMEE U HET LIDMAATSCHAPSGELD VAN MINIMAAL € 5 KUNT OVERMAKEN